

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΟΡΥΣΜΟΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

(Α') ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - ΕΝΤΑΞΙΣ

Προφανής αποβαίνει, από καιρού εις καιρόν, η ανάγκη τής τροποποίησης των ρυθμιστικών των βιοτικών σχέσεων κανόνων, διά τήν προσαρμογήν των προς τās συνεχώς μεταβαλλομένας αντίστοιχους συνθήκας και αντίληψεις.

Η εν λόγω ανάγκη καθίσταται περισσότερο επιτακτική όταν οι κατά τὰ ανωτέρω κανόνες επεβλήθησαν κατά τρόπον μονόπλευρον και ήσαν εξ αρχής ελαττωματικοί. Και αυτή είναι ακριβώς η περίπτωση του ισχύοντος ήλιαστικού Οργανισμού. "Ας επαναλάβωμεν διά μίαν ακόμη φοράν, λόγω του λίαν επικαίρου του θέματος, τās επ' αυτού σκέψεις μας

Συνετάγη ο ισχύων οργανισμός υπό το κράτος αίσθημάτων γενικώς έχθρικών έναντι των εργαζομένων και κατά τρόπον, τὸ ὀλιγώτερον, πρόχειρον.

Ὡς εἰκόσ, οἱ εργαζόμενοι εἰς τὸ Ἴδρυμα, συνδικαλιστικῶς ἀπομεμονωμένοι και τελούντες ὑπὸ τὴν δαμόκλειον σπάθην τῶν ὀμαδικῶν και ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως ἀπολύσεων, οὐδεμίαν ἡδύναντο νὰ προβάλλουν ἀντίστασιν.

Οὕτω δὲ διά τῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγω Ὁργανισμοῦ ἐγένοντο αἱ κατωτέρω ἐξώφθαλμοι κατ' αὐτῶν ἀδικίαι:

α) Κατεπατήθησαν ἀπὸ μακροῦ κερτημένα δικαιώματα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν μας ὁ σεβασμὸς τούτων εἶναι κάτι τὸ αὐτονόητον. Εἰδικώτερον, κατεπατήθη και καθηργήθη οὐσιαστικῶς ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν λοιπῶν μεγάλων Τραπεζῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἠθικῶς και λογικῶς ἀπαράδεκτον, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ εργαζομένων παρεχόντων τὸ αὐτὸ εἶδος ὑπηρεσίας και εἰς ὁργανισμοῦ ἐξ ἴσου ισχυροῦς.

β) Ἐπεβλήθη ἡ ἄνισος μεταχειρίσις τῶν δύο κατηγοριῶν τοῦ Προσωπικοῦ, καθ' ὅσον κατὰ τὴν σχετικὴν ἐντάξιν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν μόνον ὁ κατεχόμενος βαθμὸς εἰς ἑκατέραν τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν οὐχὶ δὲ και ὁ χρόνος (διάφορος εἰς ἐκάστην περιπτῶσιν) ὅστις ἀπητέιτο διά τὴν ἀπονομὴν του. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐπιχειρηθεῖσα βραδύτερον ἐξίσωσις (πρὸς τὰ κάτω) διά τῆς ἐπιβολῆς προσωρινότητος και εἰς τὸς ἐκ τῆς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν προερχομένους ὑπαλλήλους, ὑπῆρξε ὄχι μόνον ἠθικῶς ἀνεπίτρεπτος, ἀλλὰ και νομικῶς ἀστήρικτος, ὡς και δικαστικῶς ἀπεδείχθη.

γ) Καθιερώθη ἡ παντοδυναμία τῆς Διοικήσεως εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν βαθμολογικὴν κλπ. ἐξελίξιν και ἀμοιβὴν τοῦ Προσωπικοῦ. Οὕτω καθίστατο δυνατὴ διά τῶν κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν ἡ ταχυτάτη προώθησις τῶν εὐνοουμένων, διά τῆς δυνατότητος παραμερισμοῦ τῆς ἱεραρχίας ἡ κατάληψις θέσεων ἀσχετῶν τοῦ βαθμοῦ, διά τῆς παροχῆς πάσης φύσεως ἐπιδομάτων ἡ ἄνισος ἀμοιβὴ ὑπαλλήλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

δ) Ἀπεκλεισθη πᾶσα δυνατότης εὐχεροῦς προσαρμογῆς τῶν συνθηκῶν και ὄρων ἐργασίας τοῦ συνόλου ἡ ὀριζόμενων κατηγοριῶν τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς τās μεταβαλλομένας κοινωνικοοικονομικὰς συνθήκας ἡ εἰδικὰς τοιαύτας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀνταγωνισμὸς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπραγματοποιήθη ἄλματα, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων θὰ γίνονιν ὀσονοῦπα κατὰδεηλα.

ε) Παρεσχέθη ἡ εὐχέρεια καταστρατηγήσεων, πειροσμός ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολλὰκις ἐδοκιμάσθησαν και ὁ Ἠλιασμός και οἱ μετ' αὐτὸν Διοικηταί.

στ) Ἐθεσπίσθη σύστημα ἐπιβολῆς ποινῶν κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον διά τὴν ἐποχὴν μας.

Γνωστὴ εἶναι ἡ δημιουργηθεῖσα ἐξ ὄλων τῶν ἀνωτέρω κατὰστάσις:

α) Ὑπάλληλοι μετὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπηρεσίας και τὰ αὐτὰ τυπικὰ και οὐσιαστικὰ προσόντα, διαφέρουν κατὰ πολὺ εἰς τὸν βαθμὸν ἡ τὴν ἀρχαιότητα. Αἱ τοιοῦτου εἶδους διαφοραὶ εἶναι ἰδιαίτερος αἰσθηταὶ εἰς τὸς μεγαλύτερους βαθμοῦς, ἐνθα αἱ προαγωγὰί λόγω τοῦ (καταλλήλου) χειρισμοῦ τῶν διαθέσιμων ὀργανικῶν θέσεων, ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς εὐνοίας ἡ τῆς συμπτώσεως.

β) Ὑπάλληλοι τῶν αὐτῶν βαθμῶν και προσόντων ἀμείβονται κατὰ τρόπον διαφοροεικόν, διά τῆς μεθόδου τῆς παροχῆς ἐπιδομάτων με ἀνεπαρκεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δικαιολογίας.

γ) Μέγας ἀριθμὸς ὑπαλλήλων εὐρίσκειται εἰς ἀντιδικίαν μετὰ τὸ Ἴδρυμα, λόγω κακῶς ἐπιβληθεισῶν προσαρμῶν, μὴ πραγματοποιηθεισῶν προαγωγῶν ἡ στερήσεως προσαυξήσεως. Τὸ γεγονός ὅτι δὲν κατατίθεται αὐθιρῶι πλήθος ἀγωγῶν, οφείλεται εἰς ὀρισμένους ὑπηρεσιακῆς ἡ συναίσθηματικῆς φύσεως διασταγμούς. Ὡς εἰκόσ, ἡ συνέχισις τοῦ καθεστώτος τῆς παρανομίας ἐπανέξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀδικημέ-

(Συνέχεια σὴν 3ῃ σελίδα)

ΓΙΑ ΟΓΔΟΟ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑ ΕΤΟΣ ΕΚΛΕΓΕΤΑΙ ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙ Δ.Σ. ΣΕ ΣΩΜΑ - ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗ

Ἀπὸ τῆς ἀρχαιερείς τῆς 18 και 19 Ἀπριλίου γιὰ ἀνάδειξι τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, ἐξελέγη γιὰ ὄγδοο κατὰ σειράν ἔτος τὸ ὑπὸ τὸν συνάδ. κ. Γ. Καραπάνου ψηφοδέλτιο τῆς Νέας Κινήσεως μετὰ ποσοστὸ 64%. Ἡ γιὰ μίαν ἀκόμη φορά ἀνανέωσι τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ πρὸς τὸ παρὸν Δ.Σ. κρίνεται ἀπὸ τοὺς συναδέλφους σὰν ἐπιτυχία τῶν θέσεων ποὺ ἐτήρησε σὲ ὅλα τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὸ Προσωπικόν.

Τὸ Δ.Σ. στὴ συνεδριάσῃ του τῆς 5)5)1965 συνεκροτήθη σὲ Σῶμα ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Γεώργιος Καραπάνος
Ἀντιπρόεδροι: Ε. Μίχος, Γ. Τσοκόπουλος.

Γ. Γραμματεῖς: Κ. Πουλῆς,
Ἀναπλ. Γ. Γραμματεῖς και ἐφοροσ ὀργανῶσ. Ὑποκ)των: Ἰωάν. Παπαδόπουλος.

Ταμίαις και ἐφοροσ εἰδικῶν ζητημάτων και Λέσχης: Δ. Χαριτίος,
Ἐφοροσ Γραφ. και Τύπου: Θεόδ. Σαλίμας.

Σύμβουλοι: Σ. Βακιρτζῆς, Σ. Διλιντᾶς, Π. Θεοφανοῦλου, Α. Μαραγκοῦ, Ε. Μαυροῦλιδης, Κ. Ξυνοῦλος, Κ. Τσαντοῦλας, Σ. Γιακουμῆς, Ζ. Δραμουντᾶνης, Δ. Κωνσταντινίδης, Π. Κωτσόβολος, Γ. Μπουά-

νος, Κ. Σιάφορ και Κ. Φουτάκης. Τὴν 6)5)1965 τὸ Διοικητ. Συμβούλιο ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψιν στὸν κ. Διοικητὴ μετὰ τὸν ὁποῖον και συνεζήτησε γιὰ τὰ τρέχοντα θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὸ Προσωπικόν και εἰδικώτερα τὸν Ὁργανισμὸ Ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ κ. Διοικητῆς ὑπεστήριξε ὅσα και κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευσιν τῶν Μετόχων, δηλαδὴ ὅτι καθεθεμὰ ὅτι ὁποῖον θὰ εἶχε σοβαρῆς οικονομικῆς ἐπιπτώσεως πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων τῆς Τραπεζῆς, οἱ ὁποῖες κατόπιν τῶν γνωστῶν ἐπιθεωρήσεων δὲν προδιαγράφουν γιὰ τὸ 1965 ἐπαρκὴ περιθώρια.

Ἐν τούτοις και κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ὁ κ. Διοικητῆς ὑπεσχέθη ὅτι τῆς ἐπόμενης ἡμέρας θὰ ἠσχολεῖτο μετὰ τὴν μελέτῃ τῆς σχετικῆς μετὰ τὸν Ὁργανισμὸ Ὑπηρεσίας εἰσηγήσεως.

Ὑστερα ἀπ' αὐτὸ, περιμένοντες τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἡ ὁποῖα πιστεύομε ὅτι δὲν πρόκειται νὰ βραδύη διότι τὸ σύνολο τοῦ Προσωπικοῦ κατέχεται ἀπὸ ἀγονία σχετικὰ μετὰ τὴν ἐκβάσῃ τοῦ πραγματικῶ «φλέγοντος» αὐτοῦ ζητήματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΕΡΕΙΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΩΡΑΡΙΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου συναδ. Καραπάνος. Τὸ πλήρες κείμενο τῆς ὁμιλίας του ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριοι Μέτοχοι,
Ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἐπέκρινα ἀπὸ τοῦ δήματος τούτου τὴν Διοίκησιν διά τὴν ἐν γένει πολιτείαν τῆς, τὸσον κατὰ τὸν χειρισμὸν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἰδρυματος, ὅσον και κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων τῶν ἐν αὐτῷ εργαζομένων.

Ἡ τοιαυτὴ τακτικὴ μου εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐγέννησεν εἰς τινὰς ἐξ ὁμῶν τὴν ὑποψίαν ὅτι αἱ ἐπικρίσεις μου δὲν ἀπέφερον ἐκ τῆς ἰδιότητος μου ὡς ἐκπροσώπου Μετόχων, ἀλλὰ ὡς τοιοῦτοῦ εργαζομένου, ἐρισκομένου συνθήκας εἰς μόνιμον ἀντίθεσιν μετὰ τὸν ἐργοδότην των, ἐνῶ βεβαίον εἶναι ὅτι ὑπῆρξεν ἀπόρροια ἀντικειμενικῆς τοποθετήσεως τῶν πραγμάτων.

Καὶ ἰδοῦ ὅτι κατὰ τὴν παρούσαν Συνέλευσιν εὐρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ μὴ προβῶ εἰς ἐπικρίσεις, ἀλλ' ἀπεναντίας νὰ ἐκφράσω τὰ συγχαρητήριά μου και τὴν ἰκανοποίησιν ἐκείνων τοὺς ὁποῖους ἐκπροσωπῶ, διότι ἡ παρούσα Διοίκησις:

α) Συνέλαθεν ὀρθῶς τὰ γενικώτε-

ρα προβλήματα τοῦ Ἰδρυματος, παρὰ τὸ σύντομον τοῦ χρονικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά της. Πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος τούτου ἀποτελοῦν αἱ διατυπωθεῖσαι πρὸ ὀλίγου, κατὰ τὴν ἀνάγκησιν τῶν βασικῶν σημείων τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς παρελθούσης χρήσεως, ἀπόψεις. Καὶ ἐπισηφράγισιν τῶν ἀποφῶσεων τούτων τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως ταύτης, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν ἰκανοποιητικά, καιτοὶ τὰ γνωστὰ γεγονότα τῆς Κύπρου ἐπέφερον ἀνάσχεσιν τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος τοῦ τόπου, μετὰ φυσικῆν ἐπίπτωσιν ἐπὶ τὴν τραπεζικῶν ἐργασιῶν.

β) Κατενόησε τὴν σημασίαν τοῦ ρόλου τῶν εργαζομένων εἰς τὸ Ἴδρυμα κατὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν διά τὴν ἐξυγίανσιν και τὴν ἀνοδοσ τῆς δραστηριότητος του. Ἐν προκειμένῳ δὲν νὰ τύχη ἰδιαίτερας ἐξέφρασεως ἡ ἐγκαινισθεῖσα τακτικὴ τῆς ἐλευθέρως συζητήσεως μεταξὺ Διοικήσεως και Ἐκπροσωπήσεως τῶν εργαζομένων θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τās ἐργασίας και τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἰδρυματος.

γ) Ἐθεμελίωσε λογικῶς τὴν ἀποψιν τῆς βελτιώσεως τῆς ἐν γένει θέσεως τῶν Ὑπαλλήλων, ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διά τὴν μελλοντικὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἰδρυματος. Σχετικῶς δὲν νὰ τοιωθῇ ὅτι ἡ τυχὸν διατήρησις τῶν σημερινῶν χαμηλῶν ἐπιπέδων ἀμοιβῶν θὰ ἐχρὼς ἀποτέλεσμα, ἀπ' ἐνὸς μετὰ τὴν ἀδυναμίαν προσεκλήσεως νέων ὑπαλλήλων, ἀπ' ἐτέρου δὲ τὴν διαρροὴν τῶν ἡδὴ ὑπηρετούντων εἰς ἀνταγωνιστικὰς ἡ ἄλλας μονάδας, ὑφισταμένου ἡ μελλούσας νὰ ἐγκατασταθῶν εἰς τὴν χώραν μας, κατόπιν τῆς βαθμιαίας ἐντάξεως ταύτης εἰς τὸν εὐρύτερον εὐρωπαϊκὸν χῶρον.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἐκτὸς τοῦ γενικώτερου και ἐν τινι μέτρῳ μακροχρονίου τούτου προβλήματος, τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ὁποῖου ὑπεσχέθη ἡδὴ ὁ κ. Διοικητῆς, ὑφίστανται και ἕτερα τινὰ, ἐκκρεμοῦντα δὲ ἀπὸ ἐτῶν, θέματα τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ ἀμεσος ἐπίλυσις τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ μέτρον στοιχειώδους δικαιοσύνης και προϋπόθεσιν ἀποκαταστάσεως τῆς ἠθικῆς τάξεως εἰς τὸ Ἴδρυμα.

Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἐν λόγω θεμάτων εἶναι:

α) Ἡ σύνταξις συγχρονισμένου Ὁργανισμοῦ Ὑπηρεσίας, διότι, πρᾶξιν νὰ πληροφωρηθῇ Κοι Μέτοχοι ἐπὶ τὸ πρῶτον πιστωτικῶν Ἰδρυμα τῆς Χώρας δὲν εἶναι Ὁργανισμὸν Ὑπηρεσίας. Ἡ οὐσία τοῦ συγχρονισμοῦ τούτου Ὁργανισμοῦ συνίσταται, ἀπ' ἐνὸς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν γενόμενων κατὰ τὸ παρελθὸν ἀδικιῶν και παρανομιῶν εἰς βάρος τῶν εργαζομένων εἰς τὸ Ἴδρυμα, ἀπ' ἐτέρου δὲ εἰς τὴν ἐξομοίωσιν τούτων ἀπὸ πάσης πλευρᾶς μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν λοιπῶν μεγάλων Τραπεζῶν, ἀρχὴ ἰσχύουσα πρῶτερον και καταργηθεῖσα κατὰ

Οἱ 115 γιὰ τὴν Δολοφονία τῶν Συνδικαλιστῶν σὴν Κύπρο

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν συνεργαζομένων ἐργατοῦπαλλήλων ὀργανώσεως «115» μετὰ πληρηφῆμια τῆς πρὸς τὰ Κυπριακὰ συνδικατὰ ἐξέφρασε τὴν ὀδύνην και ἀγανάκτησιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἀγρία δολοφονία τῶν δύο ἀδελφῶν Κυπρίων συνδικαλιστῶν ὑπὸ σκωδιστῶν Τούρκων τρομοκρατῶν.

Στὸ Πάνθεον τῶν ἡρώων γιὰ τὴν Κυπριακὴ Ἐλευθερία - συνεχίζει τὸ τηλεγράφημα - προστεθῆσαν δύο ἀκόμη μάρτυρες τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν «115» συμμερίζεται τὸ δαρυτόπειν τῶν Κυπρίων ἐργατῶν και θὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν συμπαράστασιν τῆς πρὸς τὸν Κυπριακὸ Λαὸ, Κυβέρνησιν και συνδικαλιστικὴ ἡγεσία τῆς Κύπρου.

ΣΤΑΘΕΡΑ ΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΣΤΗ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Αὐξήσις τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος. - Ἴσχυρὰ ἡ συναλλαγματικὴ θέσις τῆς χώρας. - Αὐξήσις καταθέσεων και ὀμαλὴ κάλυψις τῶν πιστωτικῶν ἀναγκῶν. - Ἀνάγκη ἐπιταχύνσεως τῆς ἐκβιομηχανίσεως και ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν ὡς και τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν. - Ἡ θέσις τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς.

Τὴν Παρασκευὴ 30 Ἀπριλίου ἐπραγματοποιήθη ἡ Ἐτησια Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ Διοικητῆς κ. Γεώργιος Μάυρος ἀνέγνωσε τὸν Ἀπολογισμὸν τοῦ 1964. Τὰ κυριώτερα σημεία τοῦ Ἀπολογισμοῦ τοῦ κ. Διοικητοῦ παρατίθενται κατωτέρω:

Ὁ κ. Διοικητῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμιλίας του, ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὸ βαρυσταθμον γεγονός τῆς συμπληρώσεως 125 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Τραπεζῆς, ἐτόνισεν ὅτι τὸ 1964 ὑπῆρξεν ἔτος ταχέως ἀνοδοῦ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος. Ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς και τῶν εἰσοδημάτων ἐσημειώσεν αἰσθητὴν ἐπιτάχυνσιν, ὡς ἐπίσης και αἱ ἐπενδύσεις. Ἡ αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ 1964 ἀνήλθεν εἰς 8,5%, τοῦ ἀγροτικοῦ προϊόντος εἰς 8% και τῶν ἐπενδύσεων εἰς 18,4% παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐλληνικὴ οικονομία ἐλειτούργησε κατὰ τὸ 1964 ὑπὸ ἀνωμάλους ψυχολογικῶν συνθηκῶν, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἐντάσιν τῆς κρίσεως περὶ τὸ Κυπριακόν.

Διά τὴν συναλλαγματικὴν θέσιν τῆς Χώρας, εἶπεν ὅτι αἱ ἐξελίξεις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν κατὰ τὸ 1964 δὴγῶν εἰς τὰ βασικὰ συμπεράσματα:

Πρῶτον, ὅτι μετὰ τὴν παρούσαν διὰρθρωσιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἡ διεύρυνσις τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς δύναται νὰ ἀποτελέσῃ παράγοντα προωθήσεως τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, μόνον ἐφ' ὅσον προωθοῦνται παραλλήλως και αἱ ἐξαγωγὰί. Τὸ δεύτερον συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ ἐξάρτησις τῆς συναλλαγματικῆς ἰσορροπίας τῆς Χώρας ἐκ τῶν ἀδήλων πόρων ἀποτελεῖ σκῆχον ἀδυναμίας, διότι αἱ ἀδελφὶ συναλλαγματικαὶ εἰσπράξεις ὑπόκεινται εἰς σημαντικὸν βαθμὸν εἰς ἐξοικονομικὰς ἐπιδράσεις, μὴ δυναμένας νὰ ἐλεγχθοῦν ὑπὸ τοῦ Ἐλληνικοῦ Κράτους.

Καὶ ὅτι ἡ διατήρησις ἰσχυρᾶς συναλλαγματικῆς θέσεως ἀποτελεῖ εἰδικῶς διά τὴν Ἑλλάδα, βασικὸν πα-

ροβληματικόν. Διά τὸν λόγον αὐτὸν ἐπιβάλλεται ριζικὴ ἀναδιοργάνωσις τοῦ διοικητικοῦ συστήματος, ὡστε νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγικότης τῆς Διοικήσεως.

Ἀναφερόμενος εἰς τās πιστωτικὰς ἐξελίξεις κατὰ τὸ 1964, ἐσημείωσεν ὅτι παρουσιάζεται γενικὴ ἀνάσχεσις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν καταθέσεων, ὀφειλομένης εἰς τās διαμορφωθεῖσας δυσμενεῖς ψυχολογικὰς συνθήκας, λόγω ἐξοικονομικῶν ἰδίων παραγόντων (αὐξήσις 13% κατὰ τὸ 1964 ἐναντι αὐξήσεως 25% κατὰ τὸ 1963). Ἡ σημειωθείσα ὄμως ἀναταραχὴ ὑπῆρξεν παροδική, δεδομένου ὅτι ἀπὸ τῶν τελευταίων μηνῶν τοῦ 1964 ἐπανήλθομεν εἰς προεστέρον ὀμαλὰς συνθήκας, μετὰ τὴν τῶσιν ἐκ νέου ἀνοδοῦ τῶν καταθέσεων εἰς τās τραπεζικᾶς. Ὡς πρὸς τās χορηγήσεις, εἶπεν ὅτι ἐμφανίζονται πῦξημένα μεταξὺ Δεκεμβρίου 1963 και Δεκεμβρίου 1964 ἡ δὲ συνολικὴ αὐξήσις ἀνήλθεν εἰς 15% περίπου. Εἰδικώτερον ὄμως αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι συμμετέχουν κατὰ σημαντικῶς μικρότερον ποσοστὸν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς συνολικῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οικονομίας κατὰ τὸ 1964, ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, λόγω τοῦ βραδύτερου ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν καταθέσεων και λόγω τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οικονομίας ὑπὸ ἄλλων εἰδικῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν και τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναλύων, ἐν συνεχείᾳ, τὰ ὑφιστάμενα πιστωτικὰ προβλήματα, ἐτόνισεν ὅτι κύριον μέλημα θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ διατήρησις τῆς εὐελείας τοῦ τραπεζικοῦ μας συστήματος κατὰ τὴν φάσιν αὐτῆν τῆς ἐντόνου ἐπιταχύνσεως τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως και ἐπισημάνει τὴν ἀνάγκη τῆς ἀναθεωρήσεως ὀρισμένων πιστωτικῶν κανόνων μετὰ γνώμονα τὴν ἀλληλεξάρτησιν τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ ἐμπορίου και τῆς βιομηχανίας και τὴν ἀνάγκην τοῦ περιορισμοῦ τοῦ βάρους τῶν ἀναγκῶν τῶν βιομη-

Περαιτέρω ὁ κ. Διοικητῆς ἀνέπτυξε τὸ θέμα τῆς συνθέσεως τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων και ἀνέλυσε τὸν ρόλον τοῦ κράτους εἰς τὴν οικονομικὴν ἀνάπτυξιν, τὸ ὁποῖον εἶπεν, δὲν εἶναι μόνον τὴν εὐθύνην τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων και τῶν ἐργῶν ὑποδομῆς, ἀλλ' ἐπεκτείνει τὴν δραστηριότητά του και εἰς τὸν συντονισμὸν τῶν προσπαθειῶν τῆς ἰδιωτικῆς πρα-

(Συνέχεια σὴν 3ῃ σελίδα)

Το Βήμα των ΓΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Για την συνέλευση του Νέου Συν)σμου Στεγάζσεως

Άγαπητή «Τραπεζιτική»,
Την 23/5/1965 και εν μέρει
την 30/5/1965, καλούμεθα εις
έτησίαν Γενική Συνέλευση των με-
λών του ΝΕΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ
ΣΤΕΓΑΖΣΕΩΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΕΛΩΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
μετά τα τυπικά θέματα.

Η Συνέλευσις αὐτή συγκαλεῖται
ἐκπρόθεσμος καὶ δὲν περιλαμβάνει
εἰς τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα τὰ
ἀνακύψαντα ζητήματα σχετικῶς
μετὰ παλαιὰ οἰκόπεδα, παρὰ τὸ γε-
γονός ὅτι ἐζητήσαμεν τούτου διὰ τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 262/1965 φύλλου τῆς
«Τραπεζιτικῆς» καὶ δι' ἐπιστολῆς
πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ε.Σ. διὰ
τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν ταύτην προ-
φανῶς θὰ ἀναγνωσθῆ ἡ ἀπὸ 23/7/
1964 Ἐκθεσις τοῦ κ. Ἐλεγκτοῦ τοῦ
Ἰδρυματοῦ Ἐργασίας, ἡ ὁποία δὲν
εἶναι σύμφωνος μετὰ τὰ ἐγγραφα ποῦ
ἐλάμβανεν ἀπὸ τῆς Δημοσίας Ὑπηρε-
σίας κλπ.

Κατόπιν ὁμοῦ τῆς Ἐκθέσεως κα-
τὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1964 τοῦ κ.
Ἐλεγκτοῦ τῆς Γ' Οἰκονομικῆς Ἐφο-
ρίας τοῦ ὁποίου αἱ ἀπόψεις, κατὰ
τὰς πληροφορίες μας, συμφωνοῦν
μετὰ τὰς ἰδικὰς μας διὰ τὸ μέχρι τῆς
χρήσεως ποῦ ἤλεγξε χρονικὸν διά-
στημα, ἐπιμένοντες ἐπὶ περισσώτερον
εἰς αὐτάς.

Ἐπιπλέον κατόπιν τῶν στοιχείων
ποῦ ἀπεκτήσαμεν μετὰ τὴν Ἐκθε-
σιν τοῦ κ. Ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἰδρυμα-
τοῦ Ἐργασίας τὰ ὁποία πείθουν
ὅτι ἡ ἐργασία τῶν ἀρμοδίων τοῦ Συ-
νεταιρισμοῦ

τὴν συγχώνευσιν.
Τὸ ἐν λόγῳ θέμα εἶναι κεφαλαιώ-
δους σημασίας τῶσον διὰ τοὺς ἐρ-
γάζομενους ὅσον καὶ διὰ τὸ Ἰδρυ-
μα. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῆ δὲ ἵνα καὶ
ἀπὸ τοῦ θήματος τούτου ἐπισύρῃ
τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεως ὅπως,
κατὰ τὴν ἤδη μελετωμένη ἐπιλύσιν
τοῦ, ἐπικρατήσῃ πνεῦμα εὐρύτερον
καὶ οὐχὶ ἡ συνήθης ἀρχὴ τῶν ἀρμο-
δίων ὑπηρεσιῶν τοῦ να μὴ θιγόντων
τὰ εὐ κακῶς κείμενα, ἀρχὴ ἀποτε-
λοῦσα προπέτασμα διατηρήσεως ἀ-
θεμίτων κερδῶν ἐπιτηδείων τινῶν.

6) Ἡ καθιέρωσις ἐνιαυτοῦ ἀρρατίου
Κέντρου καὶ Ἐπαρχίῶν. Ἀντιλαμβάνο-
μεθα πάντες ὅτι ὁ ἐν προκειμένῳ
διαφορισμὸς εἶναι ἀπὸ πάσης πλευ-
ρᾶς ἀπαράδεκτος καὶ ὀδηγεῖ τὴν
Ἐκπροσώπησιν εἰς ἀνεπιθυμητοῦς
τρόπους ἀντιμετωπίσεως.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ παρούσα Διο-
κίσις διὰ τὸ ἠθικὸν τῆς δάσεως
δύναται καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἐξουδε-
τερώσῃ ὅλα τὰ προβεβλημένα εἰς
τὴν ἐπιλύσιν τοῦ θέματος τούτου
ἐμπόδια.

7) Ἡ ταχεῖα πραγματοποιήσις
τῆς ἐνοποιήσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν
Ὄργανισμῶν καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνί-
σχυσις τούτων. Καὶ ἐπὶ τούτῳ θέματος
τούτου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐκφρα-
σθῆ εἰς ὀλοκληρωμένας πράξεις τὸ
ἐπιειχῆ ἐν ὑπόθεσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ
εἰδικώτερον ἐνδιαφέρον.

8) Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ σεβασμοῦ τῆς
ἐραρχίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἀσφα-
λιστικὴν δικαιοσύνην τῆς εὐρυθύμιας
εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ ἡ ἀποκατάστασις ὡ-
ρισμένων ἐμφανῶν ἀδικιῶν διαπρα-
χθεισῶν ἰδία κατὰ τὴν τελευταίαν ἐ-
ξαστίαν καὶ.

9) Ἡ συμμετοχὴ ἐκπροσώπου τοῦ
προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβού-
λιον τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ μακρὰ ὑπηρεσία μου ἐν τῷ Ἰ-
δρύματι καὶ ἡ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἐκπρο-
σώπησις τῆς τάξεώς μου ἐπιτρέπουν
νὰ παράσχῃ ὑπεύθυνον διαβεβαίω-
σιν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι ἡ ἐπίλυ-
σις πάντων τῶν ἀνωτέρω τυγχάνει
ἐφικτὴ ὡς εὐρισκομένη ἐντός τῶν οἰ-
κονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἰδρυ-
ματος. Συνεπῶς οἰσθήποτε περαιτέ-
ρω παρέκκλισις ἀποδοῖναι ἔτι μόνον
ἀκατανόητος, ἀλλὰ ἐμφανῶς ἐπιβλα-
βὴς διὰ τὴν Τραπεζάν, δοθέντος ὅτι
πλείστα εἶναι αἱ ἐντεῦθεν δυσμε-
νεῖς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ καὶ
τῆς ἐν γένει δραστηριότητος καὶ ἀ-
ποδόσεως τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὑπεύ-
θυνοι δὲ τῆς τυχόν περαιτέρω παρελ-
κίσεως πρέπει νὰ στηλιτευθῶν καὶ
θὰ στηλιτευθῶν ὡς ἐχθροὶ τοῦ Ἰ-
δρυματος.

Κύριοι Μέτοχοι,
Δὲν προτίθεμαι νὰ Σὰς ἀπασχο-
λήσω περισσώτερον. Περιορίζομαι
νὰ ἐκφράσω τὴν εὐχὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν
πεισιθυσίαν μου ὅτι αἱ ἐπαγγελίαι
τῆς Διοικήσεως καὶ τὰ μακρόπνοον
πρόγραμμα ταύτης ὡς πρὸς τὴν ἀ-
νάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν ἀνο-
δοῦ τοῦ κύρους τοῦ Ἰδρυματος θὰ
πραγματοποιηθῶν εἰς τὸ ἀκέραιον
ἐπὶ ἀγαθῶ πάντων, ἧτοι Τραπεζῆς,
ὤμων, ἐργαζομένων καὶ ἀπομάχων.
Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Ε.Τ.Ε.

νεταιρισμοῦ σχετικῶς μετὰ τὸ οἰκόπε-
δα δὲν ἦτο καλῆ, διερωτώμεθα ἐὰν ὁ
κ. Ἐλεγκτὴς τοῦ Ἰδρυματοῦ Ἐργα-
σίας εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀπαντα
τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποία ἐλάμβανεν πρὸ
ἢ μετὰ τὴν Ἐκθεσιν ταύτην καὶ ἐ-
δημοσιεύσαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς
«Τραπεζιτικῆς».

Π.χ. Ἐὰν παραβῆ κανεὶς τὰ ἀ-
ναγραφέντα εἰς τὴν Ἐκθεσιν περὶ
τοῦ 78 6 οἰκοδομικοῦ τετραγώνου
(τοῦ Συνεταιρισμοῦ) μετὰ ἀναγρα-
φέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 259/1964
φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» σχηματι-
ζει μόνος του γνώμην ἐὰν καλῶς ἢ
κακῶς ἀνεγράφησαν εἰς τὴν Ἐκθε-
σιν ταύτην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τμήμα τῶν ὑπ'
ἀριθ. 85 καὶ 95 καὶ τὰ 89 καὶ 90
οἰκοδομικὰ τετράγωνα ἔχομεν νὰ
γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς:

Ὅτε ἐπισκέφθημεν τὴν ἀρμόδιαν
Ἰδιοκτήσιν τοῦ Ἰδρυματοῦ Δημο-
σίων Ἐργῶν διὰ νὰ πληροφορηθῶ-
μεν εἰς ποῖον σημείον εὐρίσκονται
αἱ ἐνέργειαι τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν ὑπα-
γωγὴν καὶ τῶν νεωτέρων γηπεδικῶν
ἐκτάσεων τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς τὸ
σχέδιον πόλεως, τινὲς ἐκ τῶν ἀρ-
μοδίων ἐκλαβόντες ἡμᾶς κατὰ λάθος
ὡς μέλη τοῦ Δ.Σ. μᾶς ἔφεραν διὰ
τὰς κακὰς ἐνεργείας τοῦ Συνεταιρι-
σμοῦ, ὅποτε ἡμεῖς διευαρτηρήθημεν
εἰς οὐδεμίαν σχέσιν ἔχομεν μετὰ
τοὺς ὑπεύθυνους. Ἐν συνεχείᾳ μᾶς εἶπον
ὅτι βάσει τοῦ Νόμου 690/1948 ἐν
συνδυασμῷ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2168
1959 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου
Ἐπικρατείας τὰ ὑπ' ἀριθμ. 22, 23,
25, 85, 89, 90 καὶ μέρος τοῦ 95
οἰκοδομικὰ τετράγωνα (σχεδιαγράμ-
μα τῆς 25-5-61) ἀνήκουν πλὴν
εἰς τὴν Κοινότητα Ἀναβύσσου.

Κατόπιν τούτου νομιζόμεν ὅτι ἐὰν
τὸ Δ.Σ. θῆλῃ νὰ δοκιμάσῃ νὰ ὑπα-
γάγῃ ταῦτα εἰς τὸ σχέδιον πόλεως
δόν νὰ ζητήσῃ τὴν παραίτησιν τῆς
κυριότητος καὶ τῆς ἀποζημιώσεως
παρὰ τῆς Κοινότητος Ἀναβύσσου,
ὅστε νὰ μὴ περιπλανῆ τὸ ζήτημα
τούτο εἰς δάρος τῶν κ.κ. συνεταί-
ρων. Ἰδίως δὲ διὰ τὸ τμήμα τῶν ὑπ'
ἀριθ. 85 καὶ 95 καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ.
89 καὶ 90 οἰκοδομικὰ τετράγωνα ἐ-
πειδὴ κείναι εἰς τὸ ἐκ 325 στρεμ-
μάτων δάσος τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρα-
πῆ ὑπὸ τοῦ Ἰδρυματοῦ Γεωργίας
νὰ καταστηθῆ πρὸς οἰκοδομοποίη-
σιν θὰ πρέπει νὰ ζητηθῆ ἐπὶ πλὴν
ἡ συγγνώμη τοῦ Ἰδρυματοῦ τού-
του.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ κ. Πρό-
εδρος καὶ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. ἢ
ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος καὶ τὰ λοιπὰ μέ-
λη τοῦ Δ. καὶ Ε.Σ. ἂς τακτοποιή-
σων τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τὰ ἑξῶδα εἰς
δάρος τῶν.
Εἰδικώτερον διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 95
οἰκοδομικὸν τετράγωνον ἐπιθυμοῦμεν
νὰ πληροφορηθῶμεν ἐὰν κατόπιν τοῦ
ἀπὸ 3/9/1962 Βασ. Διατάγματος
(Φ.Ε.Κ. Δ' 135) παραμηνῶν τοῦ
ἐπιτόλιον τμήμα αὐτοῦ εἰς τὸ σχέ-
διον πόλεως.

Σχετικῶς μετὰ τὸ δάσος ἔχομεν ὑπ'
ὄψιν μας τὰ κάτωθι:

α) Κατὰ τὴν προστάθειαν κληρώ-
σεως τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1960, δά-
σει ἐνὸς σχεδιαγράμματος ποῦ ἔ-
χομεν εἰς χεῖρας μας, ἐπρόκειτο νὰ
διανεμηθῶν καὶ ἄλλα οἰκόπεδα ἐπὶ
πλὴν τῶν καλῶς ἢ κακῶς κληρω-
θέντων οἰκοπέδων, μέρος δὲ τούτων
ἐκτὸς ἐπίσης εἰς τὸ ἐκ 325 στρεμ-
μάτων μὴ ἐπιτραπῆ νὰ οἰκοδο-
ποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Ἰδρυματοῦ Γεω-
ργίας δάσος.

β) Τὸ Σχεδιάγραμμα ποῦ ἐνεκρί-
θη ὑπὸ τοῦ Ἰδρυματοῦ Γεωργίας
τὸ 1960, ἐὰν δὲν κάμνωμεν λάθος,
ἔχει τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ἰδρυμα-
τικοῦ (τοῦ Συνεταιρισμοῦ) κ. Ἰ.
Φαραντάκου, ἐπομένως, ὡς ἐξάγεται,
ἡ σχετικὴ ἐργασία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ
Συνεταιρισμοῦ.

Παρὰ ταῦτα καὶ ἐνῶ εἰς τὴν περ-
σινὴν Συνέλευσιν ἐπέδειξε τὰ στοι-
χεῖα ποῦ εἶχον ἀπὸ τῆς Δημοσίας
Ἰδιοκτησίας ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ
Δ.Σ. διεβεβαίωσε τὸν κ. Μουκου-
τᾶν κάτοχον ἐκ τῆς κληρώσεως ἀ-
γροτεμαχίου κειμένου εἰς τμήμα τῶν
ἐκ 325 στρεμμάτων δάσους, διὰ τὸ
ὅτι οἱ οἰκοδομικοὶ ἔργοι τοῦ ὑπέγρα-
φεν ὀριστικῶν συμβόλων εἰς τὴν
οἰκόπεδον, ὅτι δύναται νὰ κτίσῃ ἐπ'
αὐτοῦ, ἐπεφυλάχθῃ ὁμοῦ νὰ εἴπῃ ἐὰν
δύναται νὰ τὸ πωλήσῃ καὶ ἐρωτᾶται
ποῦ ἐστὶν ἰσχυρὸν καὶ δέδηλωσε ταῦτα.

γ) Ἡ δευτέρα γηπεδικὴ ἐκτάσις
ὅπου εὐρίσκετο τὸ μεγαλύτερον μέρος
τοῦ δάσους ἠγοράσθη μετὰ τὴν
διαλυτικὴν αἴρεσιν ὅτι ὁ πωλητὴς θὰ
τὴν ὑπήγαγε εἰς τὸ σχέδιον πό-
λεως. Ὅτε ἀργότερον ἐγένετο δε-
κτὸν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συνε-
ταιρισμοῦ ὅτι 325 στρέμματα θὰ
παραμείνωσιν δάσος, αὕτη δὲν ἐνθυ-
μώμεθα νὰ μᾶς τὸ ἐγνώρισε καὶ μᾶ-
λιστα ὡς ἔπρεπε ἐγκαίρως καὶ λε-
πτομερῶς, δι' Ἀνακοινώσεως.

Ἐξ ἄλλου μεγαλύτεραν ὑποχρέ-
ωσιν εἶχε νὰ τὸ γνωρίσῃ εἰς τοὺς ἀ-
γοραστὰς οἰκοπέδων ἐκ τῆς πρώτης
ἀγορᾶς τοῦ Συνεταιρισμοῦ, διότι
εἶχον τὴν αὐτὴν τύχην μετὰ τοὺς ἄλ-
λους.

δ) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν οἰ-
κοπέδων εἰς τὸν Ἰδρυματὸν Ἐργα-
σίας εἶχον ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀπαντα
τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποία ἐλάμβανεν πρὸ
ἢ μετὰ τὴν Ἐκθεσιν ταύτην καὶ ἐ-
δημοσιεύσαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς
«Τραπεζιτικῆς».

Π.χ. Ἐὰν παραβῆ κανεὶς τὰ ἀ-
ναγραφέντα εἰς τὴν Ἐκθεσιν περὶ
τοῦ 78 6 οἰκοδομικοῦ τετραγώνου
(τοῦ Συνεταιρισμοῦ) μετὰ ἀναγρα-
φέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 259/1964
φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» σχηματι-
ζει μόνος του γνώμην ἐὰν καλῶς ἢ
κακῶς ἀνεγράφησαν εἰς τὴν Ἐκθε-
σιν ταύτην.

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐκδηλώσεις μηνὸς Μαΐου 1965

Πέμπτη 13/5
ΦΡΑΓΜΑ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ — ΤΟΥΡ. ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ (Ἀπογευμα-
τινὸς Περίπατος).
Ἄναχ. 5.30' μ.μ. Ἐπιστροφή 9.30' μ.μ.
Ἐξοδα: Μέλη Δρχ. 15 — Τρίτοι Δρχ. 30.

Σάββατον 15/5
ΣΟΥΝΙΟΝ — ΝΑΟΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ (Ἀπογευματινὸς Περίπα-
τος).
Ἄναχ. 5 μ.μ. Ἐπιστροφή 9 μ.μ.
Ἐξοδα: Μέλη Δρχ. 20 — Τρίτοι Δρχ. 35.

Κυριακὴ 16/5
ΟΣΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ — ΔΕΛΦΟΙ (Ἡμερησία).
Ἄναχ. 7.30' π.μ. Ἐπιστροφή 9 μ.μ.
Ἐξοδα: Μέλη Δρχ. 40 — Τρίτοι Δρχ. 50.

Πέμπτη 20/5
ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΤΕΛΛΑΣ — ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ (Ἀπο-
γευματινὸς Περίπατος).
Ἄναχ. 5.30' μ.μ. Ἐπιστροφή 9 μ.μ.
Ἐξοδα: Μέλη Δρχ. 10 — Τρίτοι Δρχ. 25.

Κυριακὴ 23/5
ΩΡΩΠΟΣ — ΕΡΕΤΡΙΑ — ΚΥΜΗ — ΧΑΛΚΙΣ (Ἡμερησία).
Ἄναχ. 7.30' π.μ. Ἐπιστροφή 10 μ.μ.
Ἐξοδα: Μέλη Δρχ. 45 — Τρίτοι Δρχ. 55.

Πέμπτη 27/5
ΔΙΟΝΥΣΟΣ — ΑΓ. ΠΕΤΡΟΣ — ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ (Ἀπογευματι-
νὸς Περίπατος).
Ἄναχ. 5.30' μ.μ. Ἐπιστροφή 9 μ.μ.
Ἐξοδα: Μέλη Δρχ. 10 — Τρίτοι Δρχ. 25.

Κυριακὴ 30/5
ΛΟΥΤΡΑΚΙ — ΛΙΜΝΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ — ΗΡΑΙΟΝ (Ἡμε-
ρησία).
Ἄναχ. 8 π.μ. Ἐπιστροφή 9 μ.μ.
Ἐξοδα: Μέλη Δρχ. 30 — Τρίτοι Δρχ. 35.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ μετὰ προκαταβολὴ τῶν ἐξόδων συμμετοχῆς εἰς τὸν κ.
Ἄθαν. Ραγᾶζον.
(Κεντρικὸν Κατάστημα — Τηλ. 339)
Ἡ ἰδιότης τοῦ Μέλους θὰ ἐλέγχεται αὐστηρῶς.

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ
ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ
12 — 14/6/1965
Γιὰ τὰ Μέλη τῆς Ε.Φ.Ε.Τ. Δρχ. 700.
Δηλώσεις - Πληροφορίες στὸν κ. Ἄθαν. Ραγᾶζον
(Κεντρικὸν Κατάστημα — Τηλ. 339)

κοπέδων εἰς τρίτους παρατηροῦμεν
ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς 19/7/1957
(Δευτέρα ἀγορᾶ) καὶ 18/11/1957
(Τρίτη ἀγορᾶ) ἀναφέρεται ὅτι λόγῳ
τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖ-
ον ἐπέδειξαν οἱ κ.κ. Συνεταῖροι ἠ-
γοράσθησαν καὶ αἱ ἐν λόγῳ ἐκτά-
σεις, ἐνῶ ὡς εἶναι γνωστὸν διανεμή-
θησαν συνολικῶς περισσότερα οἰκό-
πεδα εἰς τρίτους παρὰ εἰς συνεταί-
ρους.

5) Τί ἀφοροῦν τὰ πρόστιμα τῆς
Ἐφορίας;

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπιθυμοῦμεν νὰ
πληροφορηθῶμεν ποῖα εἶναι αἱ ἀ-
πόψεις τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.
καὶ τοῦ Ε.Σ. καὶ διατὶ δὲν διευκα-
τηρήθησαν ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἐγνώ-
ριζον τὰ καθέκαστα, ἐὰν ὑπῆρχον τι-
νὲς ποῦ τὰ ἠγνόουν, μέχρι τῆς ἀπο-
καλιμῆσεως τῶν ἀπὸ ἡμᾶς.

Εἰδικώτερον ἐπιθυμοῦμεν νὰ πλη-
ροφορηθῶμεν τί ἐξήγησιν δίδει ὁ κ.
Πρόεδρος τοῦ Ε.Σ. δεδομένου ὅτι
περιήλθεν εἰς γνώσιν μας ὅτι εἶναι
τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 μέλος τοῦ Συνεται-
ρισμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον, κατὰ τὰς
αὐτὰς πληροφορίας, ἀπείστη ἀπὸ
τοῦ Ἰδρυματοῦ Ἐργασίας τὸ Κα-
ταστατικὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Κατόπιν τούτων ἀλλὰ καὶ πρὸς
ἀντιμετώπισιν τῶν νεωτέρων προ-
βλημάτων τὰ ὁποία πρόκειται νὰ
προκύψουν μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν
νεωτέρων ἐκτάσεων εἰς τὸ σχέδιον
πόλεως, θεωροῦμεν ὀρθὸν ὅπως ἐ-
πέλθῃ ἀλλαγὴ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν
Συμβουλίων ἔστω καὶ μερικὴ καὶ δὴ
ἀπὸ τούδε (δηλαδή πρὸ τῆς λήξε-
ως τῆς τριετίας).

Καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἴ-
μεθα καὶ πάλιν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀ-
πευθυνθῶμεν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον
τοῦ Ε.Σ. ὅστις λέγει ὅτι ἐμφερεῖται
ἀπὸ τὰς περὶ ἀλλαγῆς ἀντιλήψεις
(Ἰδε Ἀνακοινωσιν ἀπὸ 3.3.1965).
Ἄθηναι τῆ 14/5/65.

Μετὰ τιμῆς
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Κεντρικὸν Κατάστημα

ΜΙΧΑΗΛ ΙΩ. ΠΑΠΑΛΕΤΣΟΣ
Ὄρθοπεδικὸς Χειρουργὸς
Τ. Ἐσωτ. βοηθὸς τοῦ ὀρθοπ. Winford - Bristol
Τ. Ἐπιμελητῆς τοῦ Croydon group of Hospitals
Δέχεται 6,30 — 8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Μαυροματέων καὶ Μετσόβου 8 - Τηλ. 818.939

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΟΝΟΧΡΩΜΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ, διὰ
τὴν βράβεισιν τῶν ὑποβληθεισῶν φωτογραφιῶν, ἀ-
πεβραῖσεν ὁμοφώνως ὅπως ἀπονεμῆ τὰ κάτωθι βρα-
βεῖα:

- Α. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΩΝ**
1ον Βραβεῖον δραχ. 2.000 εἰς τὸν κ. Γεώργιον Φ.
Λουτράκη, Ὑποκτὸς ὁδ. Πραξιτέλου
2ον Βραβεῖον δραχ. 1.500 εἰς τὸν κ. Εὐθύμιον Α.
Καράκαλον, Καταστήματος ὁδ. Σταδίου 38
3ον Βραβεῖον. Εἰσιτήριο ἐτήσιος διαρκείας δι' ὀ-
δὸν τὰς ἐκδρομὰς ἐσωτερικοῦ τῆς ΕΦΕΤ εἰς
τὸν κ. Γεώργιον Χρ. Εὐαγγελίδην, Ὑποκτὸς
Μακρυγιάννην.

- Β. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΡΧΑΡΙΩΝ**
1ον Βραβεῖον δραχ. 1.500 εἰς τὸν κ. Χαρίλαον Ο.
Ἀδριανόπουλον, Δ' Ὀδὸς Προσωπικοῦ
2ον Βραβεῖον δραχ. 1.000 εἰς τὸν κ. Γεώργιον Κ.
Σκορδάκη, Ὑποκτὸς ὁδ. Πολυκλείτου
3ον Βραβεῖον Εἰσιτήριο ἐξαμήνου διαρκείας δι'
ὀδὸν τὰς ἐκδρομὰς ἐσωτερικοῦ τῆς ΕΦΕΤ εἰς
τὸν κ. Χαρίλαον Ο. Ἀδριανόπουλον.

ΠΑΡΟΧΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΥΣ ΤΗΣ ΟΡΕΙΝΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Φιλάθλων
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκφράζει τὴν θερμὴν εὐχαριστίαν
τοῦ ὅλου ὄσου ἀναποκρίθηκα μετὰ κάθε τρόπο στὴν
ἐκκλησίαν τοῦ γιὰ παροχὴ βοήθειας πρὸς τοὺς σεισμοπλή-
κτους τῆς ὀρεινῆς Ἀρκαδίας. Εὐχαριστεῖ ἰδιαίτερα τὸ
Δ. Σ. τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε τὴν δαπάνη με-
ταβάσεως τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν
δεμάτων.

Διαβιβάζει πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς ΕΦΕΤ τὴν ἐγκάρ-
διαν εὐχὴν καὶ τὰ αἰσθήματα ἐγνώμοσόνης τῶν κατοί-
κων τοῦ χωριοῦ Κοτύλιον Ἀρκαδίας γιὰ τὴν ἄξια παν-
τὸς ἐπαύριον καὶ ἐνγενεὶ προσφορὰ τῶν, ἡ ὁποία τιμὴ τὸ
σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ προσ-
θῆται μίαν ἄκομα λαμπρὴν σελίδα στὴν ἱστορίαν τῆς
Ἐνώσεώς μας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΘΕΡΙΝΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ 1965

- ΙΣΠΑΝΙΑ, (Ἰταλία — Γαλλικὴ Ριβιέρα) 3-7-65
2-8-65
- ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΪΑ, Αὐστρία — Γερμανία — Βέλγιον
Ὁλλανδία.

Πληροφορίαι — Προγράμματα — Δηλώσεις
Γραφεῖον Ταξειδιῶν **“ΕΒΕΡΕΣΤ”**,
Ὁδὸς Λυκούργου 14-16. Τηλ. 537.917 — 530.648
Ἄθηναι (112)
Με πολυτελεῖ Ἀεφορεῖα Πούλμαν
Διὰ τοὺς Ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
Ἐκπτώσεις 10 ο/ο

(Α') ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - ΕΝΤΑΞΙΣ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

νων και κατά συνέπειαν έγκυμονεϊ σοβαρούς διά τὸ Ἴδρυμα κινδύνους. Είναι λίαν χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός ὅτι πλείστοι συνάδελφοι εὐθὺς ὡς ἀπεχώρησαν τῆς Τραπεζῆς λόγω συντάξεως ἢ ἄλλως πως, σπεύδουν νὰ ἐγείρουν ἀγωγὰς ἐναντίον τῆς καὶ κατά κανόνα τὰ δικαστήρια ἀναγνωρίζουν τὸ δίκαιόν των.

δ) Ὁ παρῶν Ὄργανισμὸς παρεμβάλλει ἐμπόδια καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς, προκειμένου νὰ προβῆ εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀναγκαίων ὑπαλλήλων διαθετόντων ὠρισμένα εἰδικὰ προσόντα. Δέον νὰ ὑπομνησθῆ σχετικῶς ἡ περιπέτεια τοῦ τελευταίου διχωνισμοῦ διὰ τὴν πρόσληψιν πτυχιούχων. Ἡ Διοίκησις προεκήρυξε τὸν διαγωνισμόν, μολοντί τοιοῦτον τι ἀπετέλεσεν προφανῆ καταστρατήγησιν τῶν διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ κατά συνέπειαν προεκάλεσεν ἀναταραχὴν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἴδρυμα.

ε) Πλήθος ὑπαλλήλων ἐτιμωρήθη, χωρὶς νὰ ὑφίσταται δυνατότης παραστάσεως τῆς Ἐκπροσωπήσεως ὡς συνηγόρου των ἐνῶ ὑπῆρχον γνωστοὶ διὰ τὴν αὐστηρότητα των κατήγοροι. Εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις πόσαι καὶ ποίου μεγέθους ἀδικαίαι διεπράχθησαν συνεπεία τῆς ἀνισότητος αὐτῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀβιάστως ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ τροποποίησις τοῦ ἡλιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ εἶναι θέμα ζωτικῆς σημασίας ὅχι μόνον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς, οἱ ὅποιοι βεβαίως κατὰ κύριον λόγον βλάπτονται ἐκ τῶν ἀναχρονιστικῶν καὶ ἀντικαινωτικῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ Ἴδρυμα τὸ ὅποιον κινδυνεύει νὰ εὐρεθῆ μελλοντικῶς πρὸ δυσσεβῶν δικαστικῶν ἐκπλήξεων.

Ὡς εἰκόσ, ἐπιβάλλεται προσοχὴ ὡς πρὸς τὰς ἐπενεκτέας τροποποιήσεις αἱ ὁποιαὶ δέον νὰ ἀφοροῦν ἀπ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν σφαλμάτων τοῦ παρελθόντος, ἀπ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀποφυγὴν μελλοντικῶν τοιοῦτων. Ἄλλα περὶ αὐτῶν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» εἰς τὸ ὅποιον θὰ γίνῃ, σὺν τοῖς ἄλλοις, εὐρεῖα ἀνάπτυξις τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν Διοίκησιν ὑπομνήματος τῶν συλλογικῶν ὀργάνων.

ΛΟΓΟΣ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΕΤΕ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΝΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Σεβαστῆ Διοίκησις, Κύριοι Μέτοχοι, Χαίρετῶ με σεβασμὸν τὴν Συνέλευσιν ἐκ μέρους τῶν ἀπομακρυνθέντων ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου 2510/1953, οὓς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπρωσωπῶ.

Ὅα μοι ἐπιτρέψετε νὰ σὰς πῶ καὶ ἐγὼ δύο λόγια γιὰ τὸ θέμα ποῦ μὰς ἀπασχολεῖ καὶ νὰ ζητήσω τὴν συμπαράστασιν σας διὰ τὴν δίκαιαν ἐπίλυσιν του.

Σὰς εἶναι γνωστῆ ἡ ἱστορία τῆς συγχωρήσεως τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς - Ἀθηνῶν τὸν Ἰανουάριον 1953 ὑπὸ προσχήματα καὶ θεωρίας ποῦ δὲν ἀντεῖχον εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν καὶ ἀνιδιοτελεῖ κριτικὴν τῶν διακεκριμένων οικονομολόγων, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ ὁ Σεβαστός μας νῦν Κοσ Διοικητής.

Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο τῆς συγχωρήσεως ἀντετάχθησαν σφόδρα τὸ σύνολον τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δι' ἀπεργιακῶν ἀγώνων, ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπίλεκτα μέλη τῆς τότε ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς κοινωνίας, διότι προέβλεπον τὴν ἐπερχομένην καταστροφὴν καὶ τὴν δημιουργίαν δισηπιπύτων κοινωνικῶν ζητημάτων.

Αἱ ἀπεγνωσμένοι φωναὶ καὶ διαμαρτυρίαί μας ἐβόησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἡ συγχωρήσεσις ἐγίνε με τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα.

Εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν σὺν ἄλλοις Χίτλερ ὁ Ἡλιάσκος με δικαιώματα ζωῆς καὶ θανάτου ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἀπεριόριστα ἐπίσης δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς Τραπεζῆς. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν διαχείρισιν τῶν διαθεσίμων τοῦ Ἰδρύματος γνωστῆ εἶναι ἡ ζήμια τῶν 300 καὶ ἄνω ἑκατομμυρίων δραχμῶν ποῦ κατέλιπε κατὰ τὴν ἀντικατάστασιν του. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν δρᾶσιν του κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς, ἐδῶ εἶναι ποῦ δὲν ὑπάρχει προηγουμένον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Τραπεζῆς.

Πέταξε ἀδιότακτα, ἀνάληπτα καὶ ἀναπολόγητα στοὺς δρόμους ἑκατοντάδες ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς, πλείστοι τῶν ὁποίων ἀπέτελλον κομμήματα διὰ τὴν Τραπεζάν, ἄνευ ἀντικειμενικῶν καὶ ὑπερρεαλιστικῶν κριτηρίων παρὰ πᾶσαν ἐννοίαν δικαίου καὶ ἠθικῆς καὶ ἐγκρατέστῃ εἰς τὰς θέσεις των ἐνούμενων ὑπαλλήλων τῆς Ἀθηνῶν διπλωμάσας ταυτοχρόνως τὰς ἀποδοχὰς των

εἰς βάρος, ἄκουσον, ἄκουσον, τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων τῆς Ἐθνικῆς, τὴν ὁποίαν ὑποτίθεται ὅτι ἤλθεν νὰ σώσῃ ἐκ τῆς χρεωκοπίας διὰ τῶν οικονομῶν ποῦ θὰ προέκυπτον ἐκ τῶν ἀπολύσεων.

Πέρασαν 12 χρόνια ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποῦ ἡμεῖς χωρὶς νὰ φταίμε σὲ τίποτα καὶ ἀφοῦ ἐλευκάνθημεν ὑπηρετήσαντες εἰς τὴν Τραπεζάν, ἄλλος 20, ἄλλος 30 καὶ ἄλλος 35 καὶ ἄνω χρόνια, γυρίζουμε σὰν ἀποπαίδια σὰν τὴν κακὴν κάρτα, στοὺς διαδρόμους τῶν Ἰδρυμάτων καὶ τῆς Τραπεζῆς, καὶ ἐνῶ ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι ἀναγνωρίζουν τὸ δίκαιόν μας, δὲν προχωρεῖ ἡ ὑπόθεσις μας οὔτε βῆμα.

Προεκλογικῶς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τὰ λοιπὰ στελέχη τῆς Ἐνώσεως Κέντρου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ σημερινὸς σεβαστός μας Κοσ Διοικητής, μὰς ὑπεσχέθησαν ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς, ὅτι ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ μὰς ἀπεκαθίσταν πλήρως διότι τὸ αἰτήμά μας εἶναι δίκαιον, εἶναι ἠθικόν, εἶναι κρυσταλλίνον.

Καὶ οἱ μὲν ὑποσχθέντες καὶ ἀγορεύσαντες ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἤλθον εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἡμεῖς δὲ μὴ παρ' ὅλας τὰς ὀχλήσεις καὶ διαμαρτυρίας μας εὐρισκόμεθα εἰς τὸ στάδιον ἀναμονῆς καίτοι παρήλθον ἔκτοτε 15 μῆνες.

Δοθέντος ὅτι τὸ σύνολον σχεδὸν ἐξ ἡμῶν, πλὴν ἐλαχίστων, κατελήφθημεν ἤδη ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, ἐισελθόντες ὀριστικῶς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ γῆρατος καὶ τοῦ θανάτου καὶ δὲν ἔχομεν περιθώρια περαιτέρω ἀναμονῆς, ὑποβάλλομεν πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως ἐκφράσῃ τὴν εὐχὴν πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τοῦ Ἰδρύματος, ἵνα προσωπικῶς ἀναλάβῃ τὴν ἐπίλυσιν, ὅσον ἐνεστί ταχύτερον, τοῦ ζητήματος, συνεννοουμένου πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἀρμοδίων κ.κ. Ἰπουργῶν, διότι τὸ θέμα μας εἶναι ἰδαιότως φύσεως, Κυβερνητικὸν καὶ Τραπεζικόν.

Ἐχομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν καὶ βρέφωμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐσεβαστός μας κ. Διοικητής, μετὰ τὸν τερᾶστιον κύρος ποῦ διαθετῆ, θὰ βελησῇ καὶ θὰ εὐρὴ τὸν τρόπον νὰ μὰς βοηθῆσῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ θὰ τοῦ εἴμεθα θαύτατα ευγνώμονες.

Τελειῶν, ζητῶ καὶ πάλιν τὴν ἠθικὴν σας συμπαράστασιν καὶ σὰς εὐχαριστῶ.

"ΤΟ ΧΑΣΜΑ Π' ΑΝΟΙΞΕ Ο ΣΕΙΣΜΟΣ..." Η ΕΦΕΤ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΥΣ

Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων, 18/4) 1965, ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐνώσεως Φιλάθλων Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, στὴν ὁποίαν μετέσχον ὁ Ὑποδιευθυντὴς τοῦ Ὑποκαταστήματος Τριπόλεως καὶ ὁ Προϊστάμενος Λογιστηρίου τοῦ Ὑποκαταστήματος Μεγαλοπόλεως, ἀνέλαβε τὴν διανομὴ τῶν δεμάτων, ποῦ με δικὴ τῆς πρωτοβουλίας προσέφεραν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς.

Ἀπὸ τὴν Μεγαλόπολη, ποῦ δίνει τὴν ἐντύπωση πολεμικῆς περιοχῆς, ξεκίνησαμε γιὰ τὸ Κοτύλιο, ἕνα ἐπὶ τὰ σεισμόπληκτα χωριά, ποῦ

στῆς προσφώνου σιγουριά. Στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ μαζεύτηκαν ὅλοι — γέροι, νέοι καὶ παιδιά — με ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀρχῆς — τὸν Πρόεδρο, τὸν Παππά καὶ τὸν Ἀγρονόμο τοῦ χωριοῦ — γιὰ νὰ παραλάβουν, βάσει ὀνομαστικῆς καταστάσεως οἱ 116 οἰκογένειες, τὸ δέμα τους. Πιὸ κεῖ τὰ παιδιά τοῦ χωριοῦ, φοβισμένα, κακοντυμένα καὶ ἐπιτόλτα γέμιζαν τῆς χούφτες τους με καραμέλλες καὶ σοκολάτες καὶ τὴν καρδιά τους με λίγη χαρὰ. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ, τὰ πῦρ τυχερὰ (ἡλικίας 3 - 4 ἐτῶν) ἐξασφάλισαν τὴν

Κατεστραμμένο ἀπὸ τοὺς σεισμούς σπίτι στὸ χωριὸ Κοτύλιο Μεγαλοπόλεως Ἀρκαδίας

μέχρι πρὸ ὀλίγου στεκότανε περήφανο στὶς πλαγιὲς τοῦ Λυκαίου ὄρους.

Ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἀνδρίτσαινα εἶναι κακός. Τὸ κρῦο ταχυτερὸ καὶ ἡ ἀδίκωπη φιλή βροχὴ ὅλο καὶ δυσκολεύει περισσότερο τὴν διάβαση τοῦ πούλμαν, ποῦ γνωρίζοντας φαίνεται τὸν προορισμὸ τοῦ ὑπακόου πιστὰ στὸν ὁδηγὸ του.

Ἀρκετὰ χιλιόμετρα πέρα ἀπὸ τὴν Καρύταινα βρίσκεται ἡ διασταύρωσις ποῦ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Κοτύλιο. Ἐνας δρόμος 5 χιλιόμετρα, ἡ μάλισ εἰς αὐτὸ μονοπάτι ξεκινᾷ γιὰ τὸ χωριὸ αὐτὸ ποῦ πρόκειται νὰ βοηθῆσῃ ἡ ΕΦΕΤ.

Ψηλὰ ἐκεῖ, στὰ 900 περίπου μέτρα, ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο κόσμον, κοντὰ στὸ Θεὸ, δεχθῆκαν τὴν συμφορὰ οἱ κάτοικοι του καὶ τὴν ἐξῆσαν μόνου, γιὰτὶ κανεῖς, λόγω ἀποστάσεως καὶ κακοῦ δρόμου, δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη μέχρι ἐκεῖ.

Τὸ χωριὸ σωστὴ ἀητοφωλιὰ, στέκεται ἀκόμη ὀρθὸ, μὰ τὰ σπίτια του θαραεῖα τραυματισμένα, δὲν φιλοξενοῦν πιά τοὺς κατοίκους του. Ἡ ζωὴ συνεχίζεται στὶς σκηνῆς ποῦ εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ κρῦου καὶ τῆς λά-

πασχαλινῆ τους φορεσιάς. Γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τῆς μισοκατεστραμμένης ἐκκλησίας — τοῦ Ἁγ. Δημητρίου — διετέθη τὸ ποσὸν ποῦ προσέφεραν μερικὸι συνάδελφοι καὶ ἴσως σὺντομα, χάρις σ' αὐτοὺς, θὰ δεχθῆ καὶ πάλιν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ τοὺς πιστοὺς του.

Τὰ σύννεφα μὰς ἀπειλοῦσαν ὅλο καὶ περισσότερο καὶ οἱ πρῶτες σταγόνες ἄρχισαν πιά νὰ μεταβάλλονται σὲ δυνατὴ βροχὴ. Ὁ οὐρανὸς σκοτεινιάσει καὶ τὸ τοπίο μὰς ἐδειξε ὅλη του τὴν μεγαλοπρέπεια μὰ καὶ τὴν ἀγριότητα.

Ἄν ὁ καιρὸς δὲν μὰς ἄφησε νὰ πλησιάσουμε περισσότερο τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ποῦ δεχθῆκαν τὴν βοήθεια ἐξ ἴσου ὑπερήφανα ὅπως καὶ τὴν συμφορὰ, τὸ χαμόγελο μῆς γιαιαγιά, τὸ δλέμμα τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν κατοίκων στάθηκαν ἱκανὰ νὰ μὰς γεμίσουν ἱκανοποίησις ὅλους ὅσους ἀνεύσαμε γιὰ λίγη τὴν μεγάλη τους συμφορὰ.

Ἄν «τὸ χάσμα π' ἀνοιξε ὁ σεισμός» δὲν «εἰσιόμισε μ' ἀνὴρ», γιόμισε ἀναμφισβήτητα ἀνθρωπιὰ καὶ χριστιανικὴ ἀλληλεγγύη.

Κ.Δ.Ψ.

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

χανικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ κεφάλαιον κινήσεως ἐντὸς εὐλόγων ὀρίων, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν διάρθρωσιν τῶν ἐπιτοκίων εἰς τὰ πλαίσια τῶν διαμορφωθειῶν σήμερον οικονομικῶν συνθηκῶν.

Ἀκολουθῶς ἀνεφέρθη εἰς τὴν μακροπρόθεσμον πίστιν καὶ τὰ ἀπαραιτήτα μέτρα διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἄσκησιν αὐτῆς, ἐπ' ὠφέλειαν τῆς ὕγι- ἄνεως ἀναπτύξεως τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος εἰς τὴν Χώραν καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν Ἐπενδύσεων Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (ΕΤΕΒΑ). Εἰς τὸ σημείον αὐτὸ, εἶπεν, ὅτι εἶναι ἀξίον ἰδιαίτερης μνείας τὸ γεγονός τῆς συνεργασίας δι- εθνῶν χρηματοδοτικῶν ὀργανισμῶν, χάρις εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπενδύσεων, εἰς ἐπενδύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι ἐπιτελεῖται διὰ πρῶτην φορὰν μεταπολεμικῶς μετοχαὶ καὶ ὑποχρεώσεις ἑλληνικῆς βιομηχανικῆς ἀνωμόου ἐταιρίας νὰ διατεθοῦν εἰς τὸ ἐξω- ρικόν.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω ὁμως, ταχεῖ- ας ἀντιμετωπίσεως χρήζουν καὶ τὰ προβλήματα τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ πιστώσει πωλήσεων. Ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζα μελετᾷ μετὰ προσο- χῆς τὰ ἐφαρμοζόμενα συστήματα εἰς τὸ Ἐξωτερικόν εἰς τὸν τομέα αὐτῶν καὶ τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα. Γενικότερον, διὰ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα θέτει ἡ ἀνάπτυξις τῆς κεφαλαιαγορᾶς κα- ταρτίζεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰδι- κὴ μελέτη ἡ ὁποία συντόμως θὰ ὑ- ποβληθῆ εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἐξ ἄλλου ὑπεραρμύισθη ἡ προσπάθεια τῆς Διοικήσεως διὰ τὸν ἐκσυγχρονη- σμὸν τῆς Τραπεζῆς, με σκοπὸν τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητος τῆς καὶ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τοῦ χρήματος.

Ἀναλύων τὰς ἐργασίας τῆς Τρα- πεζῆς, ἀνέφερεν ὅτι ἡ Τραπεζα διε- τήρησεν καὶ κατὰ τὸ 1964, ἀμείω- νον τὴν θέσιν τῆς μεταξὺ τῶν ἑμπο- ρικῶν τραπεζῶν τῆς Χώρας. Τὸ πο- σοστὸν τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὸ σύνολον τῶν καταθέσεων εἰς τὰς ἐμ- πορικῶν Τραπεζῶν παρέμεινεν ἀμε- τάβλητον 61,1% ἐνῶ τὴν χορηγήσε- ων ἐβελτιώθη κατὰ τι. Συγκεκριμέ- νως τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς εἰς τὸ σύνολον τῶν χορηγήσεων ἀνήρ- χετο τὴν 31.12.64 εἰς 69,1% ἐναντι 68,9% κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἡμερο- μηνίαν τοῦ 1963.

Αἱ ἀκαθάριστοι ὠφέλειαι τῆς Τραπεζῆς, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χρεωστικῶν τόκων ἀνήλθον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς δρχ. 1.167 ἑκατ. ἔ-

ναντι δρχ. 1.009 ἑκατ. κατὰ τὸ 1963. Ἡ κατὰ 16% περίπου αὐξή- σις τῶν ἀντικατοπτρίζει τὴν οὐσιώ- δι διεύρυσιν τοῦ κύκλου τῶν ἐργα- σιῶν τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ παρελ- θὸν ἔτος. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς χρή- σεως ἀνήλθον εἰς δρχ. 399 ἑκατομ. ἔναντι δρχ. 348 ἑκατ. τοῦ προηγου- μένου ἔτους. Τὸ πρὸς διανομὴν ὑπό- λοιπον ἐκ δρχ. 169 ἑκατ. ἐμφανί- ζεται σχεδὸν ἀκριβῶς ἴσον πρὸς τὸ τῆς προηγουμένης χρήσεως 1963 δε- δομένου ὅτι ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά ἐκ δρχ. 51 ἑκατ. διετέθη ὀλόκληρος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν λογαριασμῶν Ἀ- ποσθῆσεων καὶ Προβλέψεων δι' ἐπ- σφαλεῖς ἀπαιτήσεις.

Καταλήγων ὁ κ. Διοικητής, εἶπεν ὅτι ἡ Διοίκησις ἀποδίδουσα ὅλας ἰ- διαίτερον σημασίαν εἰς τὸν ἀνθρώ- πινον παράγοντα ἔλαβε κατὰ τὸ πα- ρελθὸν ἔτος σεῖραν μέτρων διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρωσιν τοῦ ἰδρύματος, τὴν βελ- τίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συναξιοδοτουμένου προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς μορφωτι- κῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς στάθμης τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ἴδρυμα. Ἐντὸς τοῦ 1964 προσελήφθησαν κα- τ' ἴδιον δύο διαγωνισμῶν 710 νέοι ὑ- πάλληλοι εἰς πλήρωςιν ὑφισταμένον κενῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τέκνα ὑπαλλή- λων καὶ συνταξιούχων 89.

Διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς δυνάμεως τοῦ προσωπικοῦ καθίσταται ἡδη δυ- νατὴ ἡ πραγματοποίησις οικονομι- ῶν ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβὰς δι' ὑπερω- ριακὴν ἐργασίαν, ἡ ἀποφυγὴ καθυ- στερήσεων καὶ ἡ χορηγήσις τῶν κα- νονικῶν ἀδειῶν με ὁμαλὸν ρυθμὸν.

Μὲ πνεῦμα δικαιοσύνης καὶ γενι- κωτέρας κοινωνικῆς ἀντιλήψεως ἡ Τραπεζα ἐπέλυσε διάφορα οικονο- μικά ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐφήρμοσε τὰς ἀσφασεις τοῦ ὑπου- ργείου Ἐργασίας καὶ τῶν Δικαστη- ρίων. Ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τούτων προ- ἐκτικῶν ἐπιβάρυνσις διὰ τὴν Τραπε- ζαν τῆς τάξεως τῶν 70 ἑκατ. δρχα.

Πέραν τούτων, διετέθη πίστωση δρχ. 30 ἑκατομ., διὰ τὴν συνεχίσιν κατὰ τὸ 1964 τοῦ στεγαστικοῦ προ- γράμματος τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐξ ἄλλου ἡ Διοίκησις τῆς Τρα- πεζῆς συνέχισε καὶ κατὰ τὸ 1964 ἐκδηλώνουσα τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ὑ- πὲρ τῶν συνταξιούχων.

Πρὸς τοὺς Συλλόγους ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ & ΑΘΗΝΩΝ

Ἄγαπητοὶ Συνάδελφοι, Σύσσωμον τὸ προσωπικὸν τῆς Α.Ε. «ΑΣΤΗΡ» θεωρεῖ ὑποχρεωσίν του νὰ ἐκφράσῃ δημοσίᾳ τῆς εὐ- χαριστίας του διὰ τὴν συμπαράστασιν σας εἰς τὸν δίκαιον ἀγῶνα μας.

Αἰσθανόμεθα ὑπερήφανοι νοιώθοντες εἰς τὸ πλευ- ρόν μας τὸ διαλεκτὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τρα- πεζῆς. Εἴμεθα εὐγνώμονες διὰ τὸ ἀδελφικὸν σας ἐν- διαφέρον.

Μὲ συναδελφικοὺς χαίρετισμούς Διὰ τὸ Προσωπικὸν ΤΗΣ ΑΝ. ΑΣΦ.ΑΛ. ΑΤΑΙΡΙΑΣ «ΑΣΤΗΡ» Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Κ. ΒΕΡΟΥΣΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εὐχαριστῶς πληροφοροῦ- με τοὺς ἀναγνώστας μας διὰ ἐκφυλοφόρησιν τὸ βιβλίον τῆς συναδ. διδος Ἐλ ἐ ν η ς Εὐ α γ γ ε λ ο π ο ῦ λ ο υ.

ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΙΔΙΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΕΣ

Ὁ, τι ἔλειπε ἀπὸ τοὺς μαθη- τὰς ἡ τοὺς γνώστας τῆς Ἀγ- γλικῆς γλώσσης.

Λεξικολογικῶς κατανεμη- μένοι ὅλοι οἱ ἰδιωματισμοί.

Πώλησις εἰς ὅλα τὰ κεν- τρικά βιβλιοπωλεῖα. Τιμὴ ἡ δρχ. 90 καὶ παρὰ τῇ ἰδίᾳ με ἔκπτωσιν.

Ἀπευθύνεσθε εἰς τὴν ἰδι- αν (τηλ. 230-011 (2-32) καὶ δι' ἀλληλογραφίας (Ἐθνι- κὴν Τραπεζάν, Ὑπηρεσίαν Πληροφοριῶν, Διοικήσεως).

ΗΣΤΑΘΜΗ ΤΩΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἄρθρο τοῦ προέδρου τῶν συνταξιούχων μας κ. Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τινων ἐτῶν, αἱ Γενικαὶ Συ- νελεύσεις τῶν Μεγάλων Πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων παρουσιάζουν θέματα ἡ- κιστα σοβαρὰ. Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τὸ ἐκάστοτε Δι- οικητοῦ, οἱ Διοικητὰ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ἀπέρχονται καὶ ἐπακολου- θεῖ μία στερεότυπος συζήτησις, ἐ- λάχιστα ἐποικοδομητικὴ διὰ τὴν ἐν γένει Οἰκονομίαν καὶ τὰ οὐσιώδη συμφέροντα τῶν Τραπεζικῶν Ἰδρυ- μάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπρεπε ἀπὸ περι- οπῆς νὰ κρίνινται κατὰ τὰς ἐπι- στήας Γεν. Συνελεύσεις.

Τὴν συζήτησιν ἀνοίγει συνήθως ὁ κ. Γεωργ. Δ. Μυλωνᾶς, ὁ ὁποῖος ἐκ- θέτει κατὰ τρόπον σοβαρὸν τὰς ἀ- πόψεις του, συσταμένως εἰς τὴν ἀ- νάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ παρεχομέ- νου ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς μερισματος καὶ εἰς ἄλλα, δευτερευούσης φύσεως, αἰτήματα.

Καὶ ἀκούεται πάντοτε μετὰ προ- σοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ὁ κ. Μυλο- νᾶς, μολοντί θὰ ἤκούετο μετὰ με-

γαλυτέρας συμπαθείας, ἐὰν ἦτο συν- τομώτερος. Μετὰ τὸν κ. Μυλωνᾶ, ὁμοίως, ἐπακολουθεῖ μία σειρά τῶν ἰ-

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΗ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ, ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ σδ. κ. ΚΩΝΣΤ. ΔΗΜΟΛΙΤΣΑ

Αποταμίευσις είναι ή συνθήκη που έχουν οι ζωντανοί οργανισμοί να μην εξοδεύουν άμεσα όλα τα χρήματα για την διατροφή των συστατικών που συγκεντρώνουν από το περιβάλλον τους. Ένα μέρος λίγο ή πολύ από αυτά το αποταμιεύουν δηλαδή το βάζουν στην άκρη για να το έχουν σε μια επείγουσα ανάγκη. Η καμήλα π.χ. αποταμιεύει επάνω στη ράχη της τας λιπαράς ουσίας για να τας εξοδεύη στα μακρινά ταξίδια της όταν τύχη και πεινάσει.

Ο άνθρωπος όμως, το πιο τέλειον δν μέσα στη φύση, ακόμη πιο πολύ συνέλαβε το νόημα και την αξία της αποταμίευσης, και την εφαρμόζει με πολλούς και διάφορους τρόπους.

Κάθε νοικοκυρεμένος άνθρωπος φροντίζει κάθε τόσο να βάλη κάτι από τις οικονομίες του στην άκρη. Άλλοτε από το περιουσιακό του άλλοτε περιορίζοντας τας εξόδους του. Αυτό λέγεται επίσηως αποταμίευσις.

Συνήθως αποταμιεύουμε χρήματα από μιάς από τας περισσότερες από τις δυο αιτίες της ζωής. Γιατί σ' αυτό άκριβώς αποδίδεται ή αποταμίευσις. Μία δώ αποταμιεύει ο οικογενειάρχης καταθρώνει να επισκευάσῃ ή να χτίσῃ το σπίτι του, να σπουδάσῃ το παιδί του, να παντρεύῃ την κόρη του και να ανταποκριθῇ ἐπιτυχώς στα έξοδα — ο μη γένοιτο — μιάς ἀρρώστειας και το κυριώτερον να περάσῃ καλά τὰ γερατειά του.

Στά πολύ παλιά χρόνια ο άνθρωπος εξυπηρετείτο στις ανάγκες του με την άνταλλαγή των προϊόντων. Αργότερα όμως ἐπινόησε το νόμισμα που ἐπρόκειτο να παίζει τόσο μεγάλο ρόλο στη ζωή και την εύμερτα του.

Σιγά - σιγά μὰ σταθερά τὸ χρήμα ἔπαιρνε τὴ θέση του γιὰ τὸν ἀν-

μέρισμα συνήθως κυμαίνεται εἰς 4% ἐπὶ τῆς τρεχούσης ἀξίας τῆς Μετοχῆς. Συγκεκριμένως εἰς ἔφετος, τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (168) ἀνέρχεται εἰς 3,8%, τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς (150) εἰς 5,3%, τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς (28) εἰς 3,9%. Ἄλλ' ἕνα μέρημα 4% δὲν δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι είναι μικρὸν, ὅταν τὸ Ταμειυτήριον οὐ τόκος δὲν εἶναι πολὺ ὑψηλότερον. Καὶ δὲν εἶναι ἰδίως μικρὸν, ὅταν ἡ ἀξία τῶν Μετοχῶν πρὸ ὀκταετίας ἦτο τὰ ¼ τῆς σημερινῆς.

Τραπεζῆς Ἑλλάδος	1.170
Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς	138
Ἑθνικῆς Τραπεζῆς	690
31.12.57	31.12.64
1.870	4.460
185	720
845	2.840

Ἐντὸς ὀκταετίας οἱ Μέτοχοι εἶδον τετραπλασιαζόμενον τὸ Κεφάλαιον των καὶ δὲν ἔπασσαν ἐν τῷ μεταξύ νὰ εἰσπράττουν μέρημα. Τί νὰ εἶπουν ἄλλα τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, αἱ ὁποῖαι — συνεπεία τοῦ πολέμου — ἀπώλεσαν τὰ πάντα;

Δὲν λέγομεν ὅτι δὲν εἶναι εὐκαταίον καὶ ἐπιθυμητὸν νὰ αὐξηθῇ τὸ μέρημα. Καὶ τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῇ ἐν τῇ οὐσίᾳ, ἐὰν καταργηθῇ ὁ ἐπὶ τοῦ μέρηματος φόρος. Ἄλλὰ εἰς βάρος τίνων κουλιδίων νὰ πραγματοποιηθῇ, τὸ γινώσκοντες, ἡ αὐξήσις τοῦ μέρηματος; Πᾶσα κριτική, ἐπὶ τῆς διαθεσῆς τῶν ἀκαθαρτήτων κερδῶν, εἶναι ἐπιτρεπτή καὶ ἐπιβεβλημένη εἰς τοὺς Μετόχους, οἱ ὁποῖοι δικαιούνται νὰ συζητήσουν τὸν ὅποιο τὴν κρίσιν των ἰσολογιζόμεν, πλὴν ἐκείνης τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων.

Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν νὰ διατυπώται πρότασις νὰ περιορισθῶν αἱ πάντοτε γλιόσχραι ἀποδοχαὶ τῶν ἐργαζομένων, διὰ νὰ αὐξηθῇ τὸ εἰσόδημα τοῦ Κεφαλαίου. Δὲν εἶναι νοητόν, κατὰ τὸ 1965, νὰ διατυπώται πρότασις νὰ θυσιασθῇ ὁ «ἄνθρωπος», διὰ νὰ αὐξηθῶν τὰ «κέρδη». Νὰ οικοδομηθῇ ἡ ευημερία τοῦ μεγάλου μέρηματος, παραμεριζομένων τῶν συντελεστῶν τῆς πραγματοποίησις του. Ἡ νοσοτροφία αὐτῆ ἀνήκει εἰς τὸν παρελθόντα αἰῶνα. Σήμερον εἶναι ἀδιανόητος ἡ σκέψις νὰ θυσιασθῇ τὸ ἔμψυχον Κεφάλαιον ὑπὲρ τοῦ ἀψύχου, ὁ ἄνθρωπος ὑπὲρ τοῦ μέρηματος. Αὐτὸ πρέπει νὰ κατανοηθῇ πλήρως. Ἄλλως ἀεροβατοῦμεν. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀεροβατοῦμεν περὶ τὰ οικονομικὰ καὶ διῆ εἰς τὰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Μεγάλων Τραπεζικῶν Ἰδρυμάτων.

Εἶναι ἀνάγκη, διὰ τὴν Οἰκονομίαν, διὰ τὸ Κράτος, διὰ τὸ ἔθνος, νὰ ἀνυψωθῇ ἡ στάθμη τῶν Γεν. Συνελεύσεων τῶν Τραπεζῶν. Νὰ συμπεριεχθῶν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων διακεκριμένοι οικονομολόγοι, καὶ ὄχι φωνασκοῦντες μικρομέτοχοι. Νὰ εἶναι αἱ Συνελεύσεις ἐποικοδομητικαὶ καὶ ὄχι ἀποκαρδιωτικαί. Νὰ βαδίζωμεν πρὸς τὰ ἔμπροσ καὶ ὄχι πρὸς τὰ ὀπίστω.

ἄρωπο, πού τὸ κατέταξε ἀνάμεσα στὴς πῖο μεγάλες ὑλικῆς ἀξίες. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως πῆραν ὁ καθένας ἀνάλογα μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του, διάφορη στάση ἐναντι τοῦ χρήματος. Ἐτοὶ βλέπομεν ἀνάμεσα μὰς καὶ ἀνθρώπους οικονομίους, σπάταλους καὶ φιλάργυρους. Ἡ Οἰκονομία εἶναι ἀρετὴ ἢ ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ σπατάλη εἶναι μεγάλα ἐλαττώματα.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἀρχέγονου πολιτισμοῦ ἡ ἀποταμίευσις προσέκρουεν εἰς μεγάλα ἐμπόδια καὶ μόνον ὅταν, ὅπως εἴπομεν προηγουμένως καθιερώθη καὶ ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν τὸ νόμισμα, αὐτῆ ἔστω καὶ κατὰ πρωτόγονον τρόπον, διηκολύνθη μεγάλως.

Στὴν ἀρχὴ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀποταμίευσης εἰς εἶδος ἢ χρῆμα ἢ ὅποιο ὑποτυπώδης, διότι ἡ μὲν ἐμπορικὴ πίστις ἔκανε τὰ πρῶτα τῆς θήματα ἢ δὲ δημοσίᾳ ἀσφάλεια ἦτο πλήρης ἀβεβαιότητος.

Συνεπῶς οἱ δύο αὐτοὶ βασικοὶ παράγοντες εἶχαν κάνει τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἐποχῶν ἐκείνων πολὺ ἐπιφυλακτικὸς ἐὰν ὄχι ἀνήσυχος διὰ τὴν τύχην τῶν ἀποταμιευομένων ν κεφαλαίων των.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐσόδων κατετίθετο γιὰ ἀσφάλεια εἰς τοὺς ναοὺς, διότι κατὰ τὴν ἀντίληψιν των, τὸ διεφύλασσαν ἐκεῖ ὁ τρόμος τῆς τιμωρίας δι' ἱερουσιῶν. Τοιαῦτα καταθέσεις ἐγίνοντο εἰς τὸν Ναόν τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος εἰς Ἐφεσον, εἰς τοὺς Δελφοὺς ὅπου καὶ ἐκεῖ πόλις εἶχε καταθεθῆμενον δικὸν τῆς θεοσαυρῶν, ὡς καὶ εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ θεσσαροὶ αὐτοὶ ἀνῆρχοντο εἰς μεγάλα ποσὰ καὶ τοῦτο, διότι προῆρχοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀπὸ τὰ δημόσια ἐσοδα.

Τὰ χρήματα ὅμως αὐτὰ δὲν προῆρχον ἀπὸ τὴν λαϊκὴν ἀποταμίευσιν καὶ συνεπῶς δὲν εἶχε αὐτῆ ἠθικὸν ἔρεισμα οὔτε καὶ τὴν κοινωνικὴν σημασίαν καὶ ἀποστολήν πού ἔχει σήμερα.

Γενικὰ οἱ ἄνθρωποι ἐπλοῦτιζαν καὶ ἀποταμίευον κρύπτοντες χωρὶς κέρδους τὰ χρήματά των καὶ εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς ἀκόμη, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν ἑαυτόν των εἰς ἐνδεχομένη ἀνάγκη σιγῆν χωρὶς νὰ ἐκπληροῦν κανένα εὐρύτηρον κοινωνικὸ ἢ παραγωγικὸ σκοπὸν.

Ἡ κοινωνία τότε ἀντίθετα μετὴν σημερινῇ ὅπου διὰ τῆς καλύτερας τοποθετήσεως τῶν ἀποταμιευμάτων καὶ ἡ μικρότερη κατάθεσις μεγάλων μὲ τὸν τόκον, καὶ ἡ ἐργασίᾳ βοηθητῆ διὰ τὸν κοινωφελῶν ἔργων, δὲν εἶχε τίποτε νὰ κερδίσῃ ἀπὸ τὸ μάρμα τῶν θεσσαυρῶν.

Ὁ ἄνθρωπος μετὸν καιρὸ ἔβηεν εἰς ἐνέργειαν διαφόρους μεθόδους καὶ τρόπους ὥστε ἡ ἔστω καὶ κατ' ἀρχὴν ὑποτυπώδης ἀποταμίευσις καταλλήλως οργανωθεῖσά νὰ ἀποδίδῃ σὺν τῷ χρόνῳ εὐεργετικὴ καὶ προσοδοφόρος πρὸς μεγάλην ὠφέλειαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τῶν συνανθρώπων του.

Τὰ ἱδρύματα ἐκείνα τὰ ἐντεταλμένα νὰ δέχονται τὴς λαϊκῆς οικονομίας καὶ τὰ ὁποῖα ὡνομάσθησαν Ταμειυτήρια, εἶναι ἐπινόησις τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἐδέομεν καταθέσεις καὶ μικρῶν ποσῶν, εἰδὼν ἰκανοποιητικὸ τόκο καὶ ἐπείστρεφαν κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου εἰς τὴν πρώτην ζήτησιν μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῆς καταθεσῆς του.

Τὰ πρῶτα ταμειυτήρια μεγάλωσαν μὲ τὰ πῖο ἀγνά φιλανθρωπικὰ ἰδεῶδων, διοικήθησαν μὲ ἀνιδιοτέλεια καὶ ὑποστήριξαν εἰς τὴν δράσιν των ὅποιο ὀλοκλήρουν τὴν κοινὴ γνώμην.

Ἐνεκα τοῦτου ἡ ἀποταμίευσις ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς θήματα ἐξεπλήρωσαν μὲ ἐπιτυχίαν τὸν προορισμὸ τῆς καὶ ἔγινε φορεὺς εἰς τὴν νεώτερη κοινωνία ἠθικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς δυνάμεως.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς ἦτο καὶ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος καὶ τῶν σκοπῶν τῆς ἀποταμίευσης διὰ τῶν ἐπιβεβαιωμένων τρόπων τῆς πειθῆς, τῆς δημοσιότητος (διὰ τοῦ τύπου) καὶ τῆς διαφημίσεως, ἡ καταβολὴ ἔσων τὸ δυνατὸν μεγαλύτερον τόκον καὶ ἡ διοικήτεσις τῶν κεφαλαίων τούτων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν καὶ ἀγαθοεργῶν ἔργων.

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τὰ ταμειυτήρια ὑπῆρχαν καὶ ἄλλα ἱδρύματα συμβεβλημένα εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἀποταμιευτικῆς ἰδέας, ὅπως ἦσαν αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἔταιρεῖαι ζωῆς, τὰ Μετοχικὰ Ταμεία τῶν Ὑπαλλήλων, αἱ Λαϊκὰ Τραπεζαῖα καὶ ἄλλοι παρόμοιοι ὀργανισμοί.

Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε λόγος περὶ λαϊκῶν Τραπεζῶν ἀξίζει νὰ λεχθῇ ὅτι ἰδρυτῆς τούτων ἦταν κατὰ τὸ ἔτος 1850 ὁ Πρωσικὸς καταγωγῆς Γερμανὸς ΣΟΥΛΤΖΕ. Αἱ Τραπεζαῖαι αὐτῆ τῆς ἐκλαίκευμένης μορφῆς λόγω τῶν ὑγιῶν καὶ θετικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθησαν ὑποδοκίμησαν καὶ διεδοθήσαν καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἀποταμιευτικῶν ἱδρυμάτων τὰ ὁποῖα θεωροῦν-

ται ὡς ὁ πρόδρομος τῶν Ταμειυτήριων ἦσαν Τόντεια ἔταιρεῖαι αἱ συσταθεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος 1853 ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ Νεαπολίτου Τόντη.

Τὰ πρῶτα Ταμειυτήρια ἰδρύθησαν περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος. Παλαιότερον ἐξ ὅλων θεωρεῖται τὸ ἱδρυθῆν εἰς Ἀμβούργον κατὰ τὸ ἔτος 1778. Τὸ ὑποδειγματικὸν ὅμως Ταμειυτήριον, τὸ ὁποῖον ἐκρημίσμευεν ὡς πρότυπον τῶν τοιοῦτων ἱδρυμάτων ἄνοιξε εἰς τὸ Ρουθγουελ τῆς Σκωτίας κατὰ τὸ 1810 ὑπὸ τοῦ ἀποκαληθέντος πατρὸς τῶν Ταμειυτήριων Ε. Δούγκαν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ πρῶτον Ταμειυτήριον συνεστήθη κατὰ τὸ ἔτος 1818 ὑπὸ τοῦ Βεν. Δελεσσέρ. Ἐδῶ πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν παιδαγωγὸν Ντυλάκ ἀνήκει ἡ τιμὴ τῆς συστάσεως κατὰ τὸ ἔτος 1834 εἰς τὸν δημοτικὸν σχολεῖον τοῦ Μάνος τοῦ πρώτου σχολικοῦ Ταμειυτηρίου.

Ἡ σκέψις ἀπεδείχθη ἐπιτυχῆς καὶ τὸ πείραμα ἐπεξεδιήθη γρήγορα εἰς τὰ περισσότερα ἐπαρχιακὰ κέντρα.

Θὰ ἦτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἐτονίζετο ὅτι ἦταν μεγάλη συμβολὴ αὐτῆ μὲ ἀνυπολόγητα ὀφέλη διὰ τὴν μετέπειτα ἠθικὴν διαμορφώσιν τῆς κοινωνίας, ἡ μετάδοσις τῆς συνθητικῆς πρὸς ἀποταμίευσιν, ἀπὸ τὸ σχολεῖον.

Εἰς αὐτὸ δύναται ν' ἀναπτυχθῇ τὸ πραγματικὸν νόημα τῆς οικονομίας, τὸ ὁποῖον στριβίζεται εἰς τὸ νὰ κἀμην δαπάνης τὴς ἀπαραίτητες καὶ χρήσιμες δαπάνης καὶ εἰς τὸ νὰ κἀμην τὸν ἄνθρωπον τὰ βασίσειται κυρίως στὴς δικῆς του δυνάμεις καὶ οικονομίας, παρὰ τὴν βοήθεια τῆς κοινωνίας μὲ ἀποτέλεσμα τελικὰ νὰ γίνεταί παράσιτον αὐτῆς.

Ἐν συμπεράσματι, τὸ σχολεῖον εἶναι τὸ πρόσημον ὁργανὸν διὰ τὴν διαπαισίαν τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀποταμίευσης.

Ἄλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἡ ὁποῖα ποδηγετεῖ τὸ πλῆρωμά της εἰς ἐνάρετον δῖον προσηπικρῶν τὴν ἀνάγκη τῆς προνοίας.

Εἶναι πασιγνώστον ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀκολουθοῦσα πιστῶς τὴν θεῖαν διδασκαλίαν διδάσκει καὶ συνιστᾷ τὸ πνεῦμα τῆς οικονομίας καὶ τῆς ἀποταμίευσης. Οἴκτω, βλέπομεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων καὶ τοῦ χορτασμοῦ πεντακισχιλίων ἀτόμων, ἔδωκεν ἐντολήν εἰς τοὺς μαθητὰς του, ἵνα περισυλλέξωσιν ὅλα τὰ περισσεύματα. Συναγάγετε τὰ περισσεύματα κλάσματα ἵνα μὴ τι ἀπόλλυται — δηλαδή μαζεῦσατε τὰ τεμάχια πού ἐπερίσσευσαν ὥστε νὰ μὴ χαθῇ τίποτε. Καὶ οἱ μαθηταὶ ὑπακούσαντες εἰς τὴν ἐντολήν τοῦ Διδασκάλου ἦραν τὸ περισσεῖον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

Νὰ τὸ μέγα δίδαγμα, διὰ τοῦ ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ προβλέπηται καὶ νὰ προνοῖ διὰ τὰς μελλοντικὰς του ἀνάγκας καὶ τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς.

Ὅμοιως εἰς τὴν παραβολὴν τῶν τάλαντων διὰ νὰ διδάξῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν φιλεργίαν πρὸς πολλαπλασιασμόν τῶν τάλαντων, δηλαδὴ τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν, βλέπομεν ὅτι παρατρῆτε τὸν κτηνρὸν δούλον, ὁ ὁποῖος ὠρεῖεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον χωρὶς νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ τὸ ἐπαυξήσῃ τοῦ λέγει: Πονηρὸ δούλε καὶ κτηνρὸ ἔδει σὺν σέ βαλεῖν τὸ ἀργύριον μου τοῖς τραπεζίταις καὶ ἔλθων ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. — Πονηρὸ καὶ κτηνρὸ δούλε, ἀφ' ὅπου ἠθέλησεν νὰ ἐργασθῆς καὶ νὰ ἐμπορευθῆς τὸ τάλαντον τὸ ὅποιο σου ἄφησαν, δὲν τὸ ἔβαξες τοῦλάχιστον εἰς μίαν Τραπεζὴν ὅποτε ἐγὼ ὅταν δὲ ἐπέστρεφον εἰς ἐμεῖς ἔπαιρνα κάποιον μικρὸν τόκο;

Ἀπὸ αὐτῆν τὴν ὠραίαν παραβολὴν συνάγεται ὅτι ὅταν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι τὸ τάλαντον — εἶτε εἶναι τοῦτο πνευματικὸν ἢ ὑλικὸν τὰ ἀφήνομεν ἀνεργήρουν, τὰ δὲ χρήματά τὰ ἔχομεν μέσα εἰς τὰ χρηματοκιβώτιά μας ἢ τὰ κρύπτομεν εἰς τὴν γῆν ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόδοον τοῦ συνόλου, τότε ποῖα ἡ ὠφέλεια;

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ σοφὸς Σειράχ γράφει: Σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανῆς, τῆς ἡ ὠφέλεια ἐν ἀμφότεροις;

Ἡ ἀποταμίευσις δὲν φέρει μόνον τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἐμμέσως εἰς τὰ ἄτομα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζεται ἡ κοινωνία. Ὁφελεῖ καὶ κατ' ἄμεσον τρόπον καθε ἄτομον πού ἀποταμιεύει. Διότι κἀνε ἀπὸ τὸ ἐμὸν ἔχει ἀνάγκη σημερινῆς καὶ ἀνάγκη πού θὰ πεφύλασθῶν αἰρίων. Διὰ τοῦτο ἀποφασίζομεν νὰ χρησιμοποιοῦμεν τὸ εἰσόδημα πού κερδίζομεν διὰ τοῦ κόπου μας διὰ νὰ καλύπτωμεν ὄχι μόνον τὴς παρούσης ἀνάγκης μας, ἀλλὰ καὶ τὴς μελλοντικῆς, π.χ. ἕνας επαγγελματίας δὲν πρέπει νὰ ξοδεύῃ ὅλον τὸ μηνιαῖον

Πέρασαν κι' αὐτὲς οἱ ἀρχαιρεῖσις κι' ἀκόμα ἕνας μῆνας καὶ κατῆ.

Ἀφῆσαν ὅμως τὴς χαρακτηριστικῆς τους ἐντυπώσεις, δείγματα διάφορα νοσοτροφίας, τόνου, χαρακτηρισμῶν, ἐπιδιώξεων φανερῶν καὶ περισσότερον μὴ φανερῶν. Ἐτοὶ μετὰ ἀπὸ τὴν ἐκλογικὴ ὀξύτητα, ἄς ρίξουμε πάλι μιά ματιὰ σ' αὐτὲς ἀλλὰ μέσα ἀπὸ μιά ψυχραὴ ἀτμόσφαιρα κατ' ἀνάληψιν στὸ σήμερον, ἀπὸ τὴν εὐθυμῆ ἔστω πλεονεξ. Σὰν τὴν καλοκαρδῆ σὰν πῖο φιλοσοφημένη ἴσως.

Ἐφέτος εἶχαμε ἀντιπολίτευση. Καὶ μάλιστα ἀξιόλογη. Σὲ σημεῖο πού πολλοὶ ἀπὸ τὸ σχῆμα τῆς γιὰ ὀδοῦ (μᾶλλον γιὰ δέκατη, ἂν πέρανομε τὴν ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΗ) φορὰ νικητριάς διοικήσεως τοῦ Συλλόγου, νὰ τὴν ἔχουν πάθει. Γιατὶ δὲν ἦταν μόνον ὁ συμπαιθῆς κατὰ τὰ ἄλλα κ. Τσουδερὸς ὁ ἀντίπαλος. Ὁ ἴδιος μὲν δὲ ἔμφανος σχῆμα τὸ παρονομαζέτο τὴν τυπικὴ μορφή ἀντιπολίτευσης. Ἐχε ἐνισχυθῇ μάλιστα ἀπὸ στοιχεῖα πού πρώτῃ φορὰ ἐμπαιναν στὴν συνδικαλιστικὴ κόνιστρα καὶ ἔκαναν σὲ πολλοὺς πιστευτὸν τὸν τίτλο «ἐξυμνητικὴ κίνηση».

Ἄλλὰ τὸ σπουδαιότερο στήριγμα ἦταν τὸ γύρω ἀπ' αὐτὸν περιχαρῶμενον στρατόπεδο. Συλλογικὸ καὶ ἐξοσυλλογικὸ, παρασυλλογικὸ καὶ παρῶνομα. . . «συγγενῶν» ὀργανώσεων, πολλοὶ πού εἶτε γιὰ προσωπικὸς εἶτε γιὰ «πᾶτερους» λόγους θέλαν ἀπάση θυσίᾳ νὰ φύγῃ ἡ «Νεοκρησική» ἡγεσία τοῦ Συλλόγου, ἐπιστρατεύθησαν σὲ ἕνα ἐθε-

εἰσόδημα τοῦ ἕνας ἐργατῆς ὅλον τὸ «μεροκάματό του» διὰ νὰ ἰκανοποιῆ τὴς σημερινῆς ἀνάγκης τῆς οἰκογενείας του. Ἐνα μέρος ἀπὸ τὸ εἰσόδημά του ἔστω καὶ λίγο πρέπει νὰ τὸ κρατῇ ἀκέραιον διὰ νὰ μπόρῃ νὰ ἀντιμετωπιῇ μελλοντικῆς καὶ ἰδίως ἀπρόσποτες ἀνάγκης — ὡστε ὅταν ἐνδεχομένης ἀσθένειᾳ ὁ ἴδιος ἡ μέλος τῆς οἰκογενείας του, νὰ ἔχη χρήματα νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν νοσηλείαν του.

Ἄλλὰ καὶ ἕνα παιδί σὰν καὶ σὰς ὠφελεῖται ὅταν ἀποταμιεύῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ χρήματά του πού δίδουν οἱ γονεῖς τῆς οἰκογενείας τῆς ἀπὸ τὰ χρήματα πού κερδίζει μόνον του. Ἐχει μεγαλύτερο κέρδος ἀπὸ τὰ λεπτὰ αὐτὰ ὅταν δὲν τὰ ἐξοδεύῃ ὅλα διὰ νὰ ἰκανοποιῆσῃ δαπάνης τοῦ παρόντος. Ὅταν περιορίσῃ τὸν κινηματωφάρον, τὸ παδόσφαιρον ἢ ἄλλες ψυχραγῆσις θὰ μπόρῃ αἰρίον νὰ ἀγοράσῃ ἕνα ραδιόφωνον ἢ ἕνα ποδήλατον. Καὶ ἐὰν ἀποταμιεύῃ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἢ καὶ χρόνια θὰ μπόρῃ εἶναι ἄνθρωπος νὰ ἀποκτήσῃ μίαν διδλυθητικὴν ἐπιστημονικὴν διδλῖα ἀπαραίτητα εἰς τὴν καριέρα του. Κυρίως ὅμως τὸ παιδί ὠφελεῖται ὅταν ἀποταμιεύῃ ἕνα μέρος ἔστω καὶ ἀπὸ τὸ μικρὸν ποσὸν πού διαθέτει σήμερον, διότι διαπαιδαγωγεῖται σὶ οικονομικῶς, ἀσκεῖται εἰς τὴν ἀποταμίευσιν.

Ἀποταμιευτικὴ διάθεσις εἰς τὴν πατριδα μὲς κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ ἐλευθέρου βίου δὲν ὑπῆρχε, διότι ὀλοκλήρως ὁ πρὸ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος πλοῦτος, εἶχε προσφερθῇ ὑπὸ τῶν πολιτῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεξαγωγῆν αὐτοῦ.

Ἡ Λαϊκὴ ἀποταμίευσις δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἀξιόλογο νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἦτο ἐν συγκρίσει ἡ μικρότερα ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα γειτονικὰ κράτη τῶν Βαλκανίων.

Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ διὰ συμφῶνας πρὸς στατιστικὸν πῖνακα τῆς κινήσεως τῶν Ταμειυτήριων εἰς τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸ ἔτος 1900 ἡ ἀναλογία καταθέσεων ἦτο εἰς τὴν χώραν μας μὲ πληθυσμὸν 2.6 ἑκατ. 1.99 ἐπὶ συνόλου καταθέσεων 5.180.000 καὶ καταθετῶν 6400.

Τὸ κενὸν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὠφειλετο εἰς τὴν κρατικὴν ἀδράνειαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀδιαφορίαν ἦλθεν νὰ κάλυψῃ ἡ Ἑθνικὴ Τραπεζαῖα τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔλαχε ἡ τιμὴ νὰ δέχεται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1845 τὰς μικρὰς οικονομίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἱδρυσεως τῆς συνεποσούτο εἰς δρχ. 30.442 καὶ νὰ ἀνέλθουν κατὰ τὸ ἔτος 1900 εἰς δρχ.

Η ΗΘΙΚΗ ΤΑΞΗ ΤΟ ΒΑΘΡΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Η εκπροσώπηση, τόσον προφορικώς, όσον και έγγραφως, κατά τὸ ἀπόλυτο καὶ πρόσφατο παρελθὸν ἐτόνισε, κατὰ κόρον, τὴν ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως ἠθικῆς τάξεως στὴν Τράπεζα, δεδομένου ὅτι αὐτὴ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔχει τραπῆσθαι σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε νὰ προκληθοῦν ἀνυπολόγιστες ζημιές, οἱ ὁποῖες συνεχίζονται καὶ θὰ συνεχισθοῦν, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων δὲν κατανοηθῆ ὅτι τὸ, ἂν μὴ μοναδικό, κύριο βᾶθρο τοῦ Ἰδρύματος ὑπῆρξε, εἶναι καὶ παραμένει ἡ ἠθικὴ τάξις.

Ἡ μέχρι σήμερα ἐξέλιξις καὶ τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι δὲν ἀπέδοθη ἡ ἐπιβαλλομένη προσοχή. Διότι διεπράχθησαν καὶ νέα σφάλματα, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν ὁμαδικὴ ἀγανάκτησι τοῦ προσωπικοῦ μετ' ἀδύνατον περαιτέρω συνέπειες.

Ἡ ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιακῶν παραγόντων ὑποστηριζόμενη ἀποψις περὶ δυνατότητος ἐπανορθώσεως δὲν ἀποτελεῖ λύσι, ὅταν μάλιστα ἡ ἐπανόρθωσι πραγματοποιεῖται ἀκαιρα.

Πολλὲς φορές δὲ μετὴν πάροδο τοῦ χρόνου οἱ διαπράττοντες τὰ σφάλματα ἐπαναλαμβάνουν χειρότερα.

Οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι ἠθικῶν σφαλμάτων ἡ—κατὰ νομικὴν ἔκφρασιν— οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοί, ἐφόσον δὲν στεροῦνται, ὅπως καὶ σὲ πρόσφατο παρελθὸν συνέβαινε, στοιχειώδους εὐθιξίας, ἔχουν καθήκον, ἀντὶ νὰ καταβάλλουν προσπάθειες καλὸ ψ εὐς τους, νὰ παραιτοῦνται.

Ἄλλ' ἐρωτᾶται: Ὑπάρχει εὐθιξία;

Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει ὁλος ὁ συναδελφικὸς κόσμος καὶ ἡ εκπροσώπηση, ἡ ὁποία πρέπει νὰ πιστεῖται στὴν συνέπεια καὶ τὴν σοβαρότητα, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπεσχέθησαν ἐπανορθῶσι γεννομένων σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν ἀγανάκτησι καὶ ἐξακολοθοῦν ν' ἀποτελοῦν καθημερινὸ θέμα συζητήσεων, περιμένουν τὴν πραγματοποίησι τῆς ὑποσχέσεως.

Καὶ ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἐπιβάλλεται μεγίστη προσοχή στὰ θέματα ἠθικῆς τάξεως, διότι αὐτὰ δὲν ἔχουν σὲ παράλυσι ὁλοκληρου τοῦ μηχανισμοῦ τῆς Τράπεζης. Οἱ δὲ ἐξ αὐτοῦ προκαλούμενες ζημιές δὲν εἶναι μὲν ἐμφανεῖς, εἶναι ὁμως ἀναμφισβήτητα ἀνυπολόγιστες.

Συνεπῶς πρέπει νὰ νομισθῆ ὅτι ἡ συνέχισις τῆς ἐκκρεμότητος ἐπανορθώσεως δὲν προκαλεῖ παρὰ μόνον ζημιές, γιὰ τὶς ὁποῖες ὁ καθένας, ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς, ἔχει καὶ θὰ ἔχη τὶς εὐθύνες του.

Ἰδιαίτερα Μαθηματα Γερμανικῆς
229-636

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ὑπηρεσιαὺ κατάρτισι

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν στὴν μεταδοθεῖσα ἀπὸ συναδέλφους ἐπαρχιακοῦ καταστήματος καταγγελία, σύμφωνα μετὴν ὁποῖαν οἱ ὑπεύθυνοι ἀρνοῦνται νὰ μετακινήσων τὸς συναδέλφους ἀπὸ ὑπηρεσία σὲ ὑπηρεσία. Ἔτσι δὲ ἐμφανίζεται τὸ φαινόμενο ὑπάλληλος ἐνὸς ἢ καὶ δύο ἐτῶν νὰ εἶναι κάτοχος ἐνὸς καὶ μόνο ἀντικειμένου τῆς Τράπεζης καὶ νὰ δημιουργεῖται μέγα θέμα, ὅταν μάλιστα ἡ δύναμις τοῦ Ὑποκαταστήματος εἶναι περιορισμένη, κατὰ τὴν χορηγίαν τῶν ἀδείων διότι ὁ ἕνας δὲν εἶναι σὲ θέσι ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἄλλον. Ἡ νοσοτροπία αὐτὴ τὸ λιγώτερον μᾶς ἐκπλήσσει. Δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός μας νὰ δώσωμε δεικνύοντες χρησιμοποίησιν τοῦ Προσωπικοῦ. Οἱ ἀρμόδιοι ὁμως, ὁφείλου νὰ παρακολουθήσων τὴν ἐκτέλεσι τῶν διαταγῶν τῶν ὁποῖων ἐκδίδου, ἐκτὸς ἐὰν τὶς ἐκδίδουν διὰ νὰ κορινθιοῦν ἐν καιρῷ.

Ὑπερωριαὺ ἐργασία

Κατὰ πληροφωρίαν μας, ἡ Διοικητικὴ (γιὰ τὴν ἐμπιστευτικὴν) διαταγὴ τῆς πρὸς τὰ Κ) καὶ τὰ Ὑποκ)τα ἀπηγόρευσε τὴν ὑποβολὴν προτάσεων γιὰ τὴν πραγματοποίησι ὑπερωριακῆς ἐργασίας.

Δικαίωμα τῆς νόμιμο καὶ ἀναφαίρετο.

Καίτοι ἀμφιβάλλομε γιὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς πληροφωρίας ἐν τούτοις, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπεθυμίσωμε στους ἀρμόδιους ὅτι ἐὰν αὐτὴ ἡ θέσις τους εἶναι ἀπόρροια τῆς παλιᾶς προσφιλοῦς σὲ μερικοὺς ἀπ' αὐτοὺς τακτικῆς, πρὸς τὸν σκοπὸ ὅπως οἱ ἐργαζόμενοι στὴν Τράπεζα συνεχίσων προσφέρουσιν δωρεὰν τῆς ὑπηρεσίας τους, γιὰ μᾶς αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτο καὶ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν ἀνάγκη νὰ καταγγείλωμε ὅπου καὶ ὅπως πρέπει, τυχόν τέτοιο πειθαναγκασμὸ τῶν συναδελφῶν μας. Καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει τὸ παρόν.

Ἄς ἀναθεωρήσων λοιπὸν τὴν τακτικὴν τους καὶ ἂς τὴν προσαρμόσωμε πρὸς τὴν πραγματικότητα. Εἰδικώτερα πρέπει νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τους ὅτι γιὰ τὴν ἐξαγωγή τῶν τόκων ἐπιβάλλεται ὅπως ἐγκριθοῦν γιὰ ὅλα τὰ Ὑποκ)τα ἀνάλογες δαπάνες πραγματοποιήσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας, λαμβάνοντες συγχρόνως ὑπ' ὄψιν τους τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου ἐντεινόμενον ἔλεγχον.

Πέντε μέτρα καὶ δέκα σταθμὰ

Τὸ ζεύρει ὁ κ. Διοικητὴς αὐτό;

Ὅτι στὴν Τράπεζα ὑπάρχουν Διευθύνσεις πού ἐνὸς ἔχουν παρεμφερεῖς ἀρμοδιότητες καὶ ἀπασχολοῦν προσωπικὸ τῆς αὐτῆς κλάσεως, μορφώσεως καὶ ἰκανότητων, ὁμως, ἡ διάρθρωσι, κατὰ τὴν ἀξιολόγησι, ἀμοιβή, δυνατότητα ἐξελίξεως καὶ γενικὰ μεταχείρισι αὐτοῦ τοῦ προσωπικοῦ τους ποικίλλει κατὰ Διεύθυνση;

Καὶ ὅτι ἔτσι ἔχουμε Διευθύνσεις ἡγευτῆς καὶ Διευθύνσεις πρὸς ἀποφυγὴν; Ὡς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τυχεροὺς ἢ ὄχι ἀνάλογα μετὴν Διεύθυνσιν πού ὑπηρετοῦν;

Ὅτι ἄλλων Διευθύνσεων οἱ θέσεις θεωροῦνται ὀργανικῆς καὶ ἀκόλυτα οἱ συναδέλφοι προάγονται (καὶ καλῶς) ἐνὸς σὲ ἄλλες θεωροῦνται «νούμερον» καὶ ἐνὸς προσφέρουν τὴν ἴδια σὲ ὑπηρεσιακὴ κορυφήν, ἂν ὄχι πρὸς κοπιαστικὴ καὶ μακρύτερη διάρκειαν ἐργασίας, παραμένοντες ἐν αὐτῷ βαθμῷ ὡς σπερματίζοντες ὀ-

ργανικῆς θέσεως; Ἄς ἀφίσωμε τὶς συνθήκες ἐργασίας, ὅπου ἄλλοι εἶναι τὰ AIR CONDITIONS καὶ ἄλλοι βλεπούμε ἀκόμα τὰ σαρακαφωγώμενα γραφεῖα τῆς ἐποχῆς τοῦ Γεωργίου Σταύρου. Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ ἐνιαίον μέτρο κρίσεως καὶ δικαιοσύνης καὶ ὄχι τὰ ὑπάρχοντα μέτρα καὶ σταθμὰ κατὰ περίπτωσι.

Θαυμάστε ἐέρβερους τῶν συμφερόντων τῆς Τράπεζης

Μερικοὶ ἀστέρες προηγουμένων καθεστώτων τῆς Τράπεζης, ἰδιαίτερα τὸ τελευταῖον, ἀφοῦ, ὡς ἦταν φυσικὸ, ἔχασαν τὰ μεγάλα «πὸστα» τους σ' αὐτὴν ἢ δὲν ἔγινε τὸ χατῆρι τους νὰ τοὺς κρατοῦν αἰωνίως μετ' ἀπατάσεως τοῦ ὀρίου ηλικίας, μετεπίβησαν ἐπὶ τὸν ἄνταγνισμὸ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ βάλλουν κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζης, προσπαθώντας νὰ προσελκύσωμε τὴν πελατῆσιν, πού τὴν θεωροῦν ἄν προσωπικῆς τους, γιὰ τὸν λόγον ὅτι τὴν ἐξυπηρετοῦσαν ἀπὸ τὶς θέσεις τους στὴν Ἐθνικῆ. Νομίζου ὅτι ἔτσι ἐκδικουῦνται. Θαυμάστε τους! Ἀκόμα δὲ περισσότερο γιὰ τὴν ὑποκρισίαν τους. Γιατὶ ὅταν κατεῖχαν τὶς θέσεις τους στὴν Τράπεζα μᾶς ἐπολεμοῦσαν τὸ Προσωπικόν, ὅταν τοῦτο ἀγωνίζονταν γιὰ στοιχειώδη βελτίωσι τῆς οικονομικῆς του θέσεως, γιατί, ἴθις, ἐκινδύνευαν τὰ συμφέροντα τῆς Τράπεζης. Τότε πού ὁ πακτωλὸς τῆς ἔτρεχε ἐπάνω τους. Τώρα πού εἶναι προσανατολισμένοι σὲ ἄλλους πακτωλοὺς αὐτὰ τὰ συμφέροντα εἶναι τὸ θήραμά τους. Ἄς τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους οἱ συναδέλφοι σὲ περίπτωσι ἐπαναλήψεως τῆς συμφεροντοκαπηλείας.

Θέμα συνταξιοδοτήσεως (I)

Ἄλλὰ γεννάται ἄλλο θέμα, ὀικονομικόν, ἠθικὸν καὶ λογικόν. Τόσο οἱ παραπάνω ὅσο καὶ ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴν Τράπεζα καὶ ἔχουν καταλάβει καίριος καὶ ἡγευτικῆς θέσεως σὲ ἄλλους Ὄργανισμοὺς ἀπὸ ὅπου ἀμειβονται ἡγεμονικώτατα λαμβάνουν καὶ τὶς μεγαλύτερες ἀπὸ τὶς συντάξεις πού χορηγεῖ τὸ Ταμεῖον μας. Στὸ ΙΚΑ καὶ σὲ ἄλλους Ἀσφαλιστικοὺς Ὄργανισμοὺς αὐτὸ δὲν γίνετα. Ἡ συνταξιοδοτήσις ἢ ἀναστέλλεται ἢ περικόπτεται ἀνάλογα.

Καὶ τοῦτο γιὰ τὴν σύνταξιν δὲν εἶναι πηγὴ αὐξήσεως τοῦ πλοῦτος ἀλλὰ στῆριγμα τῆς ἀπομειώσεως. Καὶ ἀπομειώσι σημαίνει ἐξοδὸ ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσία ἀπὸ ἀδυναμία παρατέρας ἀπασχολήσεως. Ὅταν ὁμως ἕνας προσφέρει ἐργασίαν καὶ μάλιστα πλουσιώτατα ἀμειβόμενος, τότε ἡ σύνταξις του εἶναι κόψιμο τοῦ ψωμοῦ ἄλλου ταλαίπωρου, ἀδυνάτου, πραγματικὰ ἀπομάχου.

Ἄς ἐρευνηθῆ τὸ θέμα λοιπὸν ἀρμόδιως.

Ἀδρανοποίησι συνταξιοδοτήσεως

Καλεῖται ἡ Διεύθυνσις Προσωπικοῦ νὰ ἐπανορθώσῃ ὀρισμένα σφάλματα πού ἔκανε σὲ πρόσφατες μεταβολὰς σὲ βαθμοὺς κᾶτω τῶν Τμηματάρχων καὶ σὲ μὴ ὀργανικῆς θέσεως ἀκόμη, ἀλλὰ καίριος. Σφάλματα πού τὴν μὲν Ὑπηρεσία ζημιώνουν τὸς δὲ ὑπαλλήλους μειώνουν ἠθικὰ καὶ πικραίνουν. Ποῖος ὁ λόγος π.χ. τοῦ, συναδέλφου πρόσφατα προαχθεῖς σὲ ὑποτιμηματάρχη ἐνὸς ἀπὸ τὴν καίρια θέσι πού κατεῖχε, ἀπέδιδε λόγον τῶν γνώσεών του, ἐξυπηρετοῦσε εὐρύτατη πελατῆσιν καὶ ἀχρηστεύεται τώρα καταχωρώντας κάτι ἐντυπία.

Ἔτσι ἐφαρμόζεται ἡ ἀρχὴ «ὁ κατ'ἀλλήλους ἀνθρώπος στὴν κατ'ἀλλήλην θέσι»;

Θέμα συνταξιοδοτήσεως (II)

Καὶ ἄλλη μορφή ἀτιμοσύνης τρωκτικῶν εἰς βάρος τῶν Ταμείων μας ὑπάρχει. Μερικοὶ, μόλις συμπληρώσωμε δεκαπενταετία (πολλοὶ μάλιστα καὶ μετ' ἀπομειώσι πρὸς ὑπηρεσίαν ἢ στρατιωτικῆς) ἐξασφαλίζου μετ' ἀπομειώσι ἐξασφαλιστικῆς Κορώνης θέσεως ἢ σὲ Δημόσιον ἢ σὲ ἄλλους Ὄργανισμοὺς ἢ ἔχουν στρώσει κάποια «δουλίτσα» καί, μετ' αὐτῆς ἴδιους ἢ ἄλλους μπαρμπαδέσ προκαλοῦν... ἀ π ὀ λ ο σ η (!)

ἐκ μέρους τῆς Τράπεζης. Ἔτσι συμπληροῦται μίαν ἀπὸ τὶς προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως τους καὶ βλέπομε τοὺς κυρίους αὐτοὺς, τῶς συναδέλφους καὶ νεωτάτους συνταξιούχους εἴτε ἐπωχούμενους διπλωματικῶν λιμενικῶν εἴτε κατόχους τίτλων διαφόρων Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὄργανισμῶν κορδαμένους πάντοτε γιὰ τὸ ὄμορφο βόλεμα τους νὰ οἰκτεῖρον τοὺς λοιποὺς κακώτους πού φηνοῦνται στὸ ζουμί τους μετ' αὐτὴν Ἐθνικῆ Τράπεζα. Τεράστια ἡ εὐθύνη τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ γιὰ τὶς κατεθυνόμενες αὐτῆς ἀπολύσεις, τὶς ὁποῖες θὰ πρέπει νὰ ἀναθεωρήσῃ καὶ ἐὰν οἱ κύριοι αὐτοὶ δὲν προσέλθων στὴν Τράπεζα νὰ τοὺς θεωρήσῃ παρητημένους ὥστε νὰ πάωμε νὰ εἶναι βδέλλες γιὰ τὰ Ταμεῖα μας ἐπὶ μακρῷ ὑπόλοιπὸ τους βίον. Σὲ ἀνάλογη ἐνέργεια θὰ πρέπει νὰ προβῆ καὶ ἡ Διοικησις τοῦ Ταμείου ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας πού πρέπει νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὰ δύο (I & II) θιγόμενα εἰς τὸ παρόν φύλλον, συνταξιοδοτικὰ θέματα.

Ὑπερωριαὺ καὶ διάλυσι ὑπηρεσιῶν

Ἐγράψαμε καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, ὅτι ὁ ζήλος γιὰ ὀικονομίας ἐξ αἰτίας προσλήψεως νέου προσωπικοῦ μετ' ἀνάλογη περικύβητι τῶν ὑπερωριακῶν ἐσάρωσε «νηστεύσαντας» καὶ μὴ νηστεύσαντας.

Μ' ἕνα γενικὸν φερμάνι ἐκόπησαν οἱ ὑπερωριαὺ καὶ σὲ Ὑπηρεσίας πού δὲν ἐνισχύθησαν οὔτε μετ' ἐνανθίνον (ἀριθ. 1) ὑπάλληλο. Συνέπεια. Οἱ συναδέλφοι, ὀρθὰ καὶ ἐν ὀνόματι ἀπράττοντες, περιορίζου τὴν ἐργασίαν τους στὸ κανονικὸ ὄραριον. Ἀποτέλεσμα. Καθυστέρησι δουλειᾶς, διασπορῆσι τῶν ἔκκερμητῶν, διασπορῆσι τῶν λοιπῶν συνδεομένων ὑπηρεσιακῶν μονάδων καὶ κάθε τι σχετικὸ κακό.

Τέλος πάντων οἱ διάφοροι ὀργανωταὶ καὶ ὀξυδερκεῖς ὀικονομολόγοι δὲν μποροῦν νὰ ἰδοῦν τί γίνετα λίγο πῶς περὰ ἀπὸ τὰ γραφεῖα τους;

Γιὰ τὸν ὑ. Διοικητὴν Ἀπαράδευτο καθεστῶς

Ὅπως εἶναι γνωστὸ οἱ πρὸς τὸν Προμηθευτικὸν Συνεταιρισμὸν ὀφειλῆς τῶν συναδελφῶν ἔχουν ἀναληφθῆ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν κατόπιν ὑπογραφῆσεως σχετικῆς συμφωνίας.

Δὲν θὰ ἐξετάσωμε ποῖα ἄλλα ἀσφαλιστικὰ μέτρα ἔλαβε ἡ Τράπεζα γιὰ τὴν προκειμένη δανειοδότησι, διότι οὐσιαστικὰ περὶ δανεισμοῦ πρόκειται, πιστεύομε ὁμως ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο θεωρεῖται ἀπόλυτα ἀσφαλές ἀπὸ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐξυπηρέτησι κυρίως τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου.

Ἐκεῖνον ὁμως τὸ ὁποῖον ἔχει προκαλεῖται τὴν γενικὴν ἀγανάκτησι εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι, γιὰ παρακολούθησι δῆθεν τῶν συμφωνηθέντων, ἔχει ὀρισθῆ παρατηρητῆς, ὁ ὁποῖος ἀμειβετα μετ' ἀπαχολότατον μνησίο ἐπίδομα τῶν δρχ. 2.500!! γιὰ τὰ... περαιτέρω.

Ἐπειδὴ ὁ κ. Διοικητὴς ἀσφαλῶς δὲν γνωρίζει τὴν προκειμένη ὑπόθεσι, τὴν θέτομε ὑπ' ὄψιν του καὶ πρὶν ἀσκήσωμε τὴν ἐπιβαλλομένην κριτικὴν, παρακαλοῦμε τὴν ἀρμόδιαν Διεύθυνσι Προσωπικοῦ νὰ μᾶς πληροφωρήσῃ, πῶς ἀνέχθη καὶ ἀνέχεται μίαν τέτοιαν ἀπαράδεκτην κατάστασι, ὅταν γνωρίζεσι πολὺ καλά ὅτι χάρις στὶς ἐνέργειάς τῆς πλείστοι συναδέλφοι ἐργάζονται πέρα ἀπὸ τὶς κανονικὰς ὄρες χωρὶς καμμίαν ἀμειβῆ καὶ πολλοὶ ἔχουν νὰ παίρνω κανονικὰς ἀδείας ἀπὸ τὸ 1963.

Τὸ προσωπικὸν περιμένει τὴν ἀποκατάστασι τῆς ἠθικῆς τάξεως στὴν Τράπεζαν.

Καὶ ἐπ' αὐτῷ θὰ ἀσχοληθῶμε καὶ πάλι στὸ προσεχὲς φύλλον μας.

Συμμετοχῆς ἐξ ἐταιρειῶν

Παρὰ τὶς κατ' ἐπανάληψιν παρασχεθεῖσαι ἀρμόδιος διαβεβαιώσεις περὶ ἀποταφικότησεως

ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΑ, ΕΚΚΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΕΚΚΛΟΓΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 4η σελίδα)

τεύομενοι ἡγέτες». «Ναί» λέγει ἡ ἀντιπολίτευσις. «Ἄλλὰ δὲν πετύχατε. Καὶ γι' αὐτὸ φταίτε. Καὶ γι' αὐτὸ θέλομε ἈΛΛΑΓΗ».

Ἦραϊα λοιπὸν. Μετ' αὐτὴν τὴν λογικὴν καὶ προσηλομένην ἀναλογίαν φταίει καὶ ὁ Μακάριος πού δὲν πέτυχε τὴν Ἐνωσι τῆς Κύπρου μετὴν Ἑλλάδα, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἐκεῖ... «ἀλλαγή». Μὲ ποῖον; Μὲ τὸν... Κιουτσούκ ἴσως.

Γιὰ σκεφθῆτε παρακαλῶ... Γιὰ νὰ προβάλωμε τὸ αἴτημα τοῦ Ὄργανισμοῦ ἔπρεπε: Νὰ μοιράσωμε ἐρωτηματολόγιον ἐπὶ τὸν καθὲν ἀναδέλφον, νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ πού εἶναι ἀδικημένος. Νὰ ταξινομήσωμε τὶς ἀπαντήσεις κατὰ θέμα. Νὰ συντάξωμε μετὰ τὸ σχέδιον τοῦ Ὄργανισμοῦ, καὶ νὰ τὸ ὑποβάλωμε στὴν Διοικησι. Ἔτσι ἰσχυρίσθηκε ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεῦσεως. Τώρα, τὸ τί θὰ μπορούσε νὰ βγῆ ἀπὸ αὐτὴ τὴν τακτικὴ εἶναι ἄλλο θέμα. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μόνον εἰδικὰ, ἀτομικὰ ζητήματα μπορούσαμε νὰ μάθωμε. Γιατὶ ὁ καθένας ἀναδέλφος, ἀπὸ ζῶντος θὰ μᾶς ἀπαντοῦσαν, μόνον τὸ δικὸν τὸν θέμα θὰ ἀνέφερε. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀντικείμενον εἰδικῶν τομῶν τῆς Συλλογικῆς Ἠγεσίας. Τῶν εἰδικῶν καὶ ἀτομικῶν ζητημάτων τῶν συναδελφῶν.

Τὸ θέμα τοῦ Ὄργανισμοῦ εἶναι τελείως διαφορετικόν. Εἶναι θέμα εὐρύτερων σχέσεων, μετ' ἀλληλοσύνδεσιν μετ' ἐκτετατῆς προοπτικῆς καὶ διάρκειας, μετ' ἀντικειμενικὴν καὶ εὐρεία καὶ ὄχι στατικήν καὶ στενὴν βάση. Λαθεμένη κατεύθυνσις, πού ὀδηγοῦσε στὸ χάος καὶ στὴν ματαίωσι. Τὴν ἀναζητᾷ κάποιος πού δὲν ξέρει ἀπὸ πού ν' ἀρχίσῃ. Καὶ πειραματίζεται, ἀλλὰ καὶ πάλι λαθεμένον.

Πλήρως ἀντίθετον μετὴν Συλλογικῆ Ἠγεσίας πού ἐβάδιζε μετ' ἀνεκτικὸν σχέδιον καὶ στόχους καὶ ἔθετε καὶ συνομιλοῦσε ἦδη μετὴν Διοικησιν τῆς Τράπεζης ἐπὶ τὸν ἀποφασιστικὸν καὶ ἡγεμονικόν καὶ ἔθετε καὶ ἀνεκτικὴν ἰκανότητα, ὥστε σὲ λίγες ἡμέρας νὰ θεμελιώσωμε θέμα τέτοιας ἐκτάσεως. Ὅτι εἴμαστε εὐτυχεῖς νὰ μᾶς τὸ ἔθεταν ὑπ' ὄψιν αὐτὸ τὸ σχέδιον τους γιὰ νὰ δοκιμασθῆ ἡ Συλλογικὴ Ἠγεσία στὴν ἐλοκληρωμένην προβολὴν τοῦ θέματος. Ἡ συνδικαλιστικὴ τους συνείδησις τοῦλάχιστον πού πρέπει νὰ εἶναι

κατάλοισαν γρήγορα τὴν γκάφα τους οἱ ἀντιπολιτεῦομενοι, ἀνέκρουσαν πρῶμυαν» πῆραν στροφὴν 180 μοιρῶν καὶ εἶπαν στὴν προγραμματικὴν τους ἀνακοίνωσι, ὅτι ἔχουν ἔτοιμο σχέδιον Ὄργανισμοῦ. Χαίρομαστε ἂν πραγματικὰ ἔχουν τέτοια τεράστια καὶ ἀνεκτικὴν ἰκανότητα, ὥστε σὲ λίγες ἡμέρας νὰ θεμελιώσωμε θέμα τέτοιας ἐκτάσεως. Ὅτι εἴμαστε εὐτυχεῖς νὰ μᾶς τὸ ἔθεταν ὑπ' ὄψιν αὐτὸ τὸ σχέδιον τους γιὰ νὰ δοκιμασθῆ ἡ Συλλογικὴ Ἠγεσία στὴν ἐλοκληρωμένην προβολὴν τοῦ θέματος. Ἡ συνδικαλιστικὴ τους συνείδησις τοῦλάχιστον πού πρέπει νὰ εἶναι

τῶν ὑπὸ τῆς Τράπεζης ἐλεγχόμενων μετοχικῶν καὶ δανειακῶν Ἐταιρειῶν, ἐν τούτοις, οὐδέποτε, μέχρι στιγμῆς, ἐνδείξιν ἔχουσαν πραγματοποιήσεως τῶν διαβεβαιώσεων. Γνωρίζομε θεοβίως ὅτι περιεπλάκισαν στὴν ἀπὸ τὸ πρόσφατον παρελθὸν κτηθεῖσαν προσφιλεῖ τακτικὴ τῆς παρεκλύσεως καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν δοκιμάζομεν οὔτε ἐκπληξῆ ἄλλ' οὔτε ἀπογοητεῖσι. Πρέπει ὁμως νὰ γνωρίζωμε οἱ ἀρμόδιοι ὅτι ὀφείλου τὰ θέματα ἠθικῆς τάξεως, κατὰ τὴν ἰεράρχησιν, νὰ λάβουν τὴν πρώτην θέσιν καὶ ΟΧΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ. Καὶ ὄχι μόνον σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὸν «εαυτοῦλήμας». Πάντως τονίζεται καὶ πάλι ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ συνέχισις τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος.

πάντοτε δεμένη μετ' αὐτὸ κοινὸν συμφέρον καὶ ὄχι μετ' ἀτομικῆς συλλογῆς, ἀσφαλῶς θὰ τοὺς τὸ ὑπαγορεύει.

Καὶ λίγη πολιτικολογία ἀπὸ τὴν ἀρκητὴ πού σκορπίσθηκε. Στους συναδέλφους «θεσίων» φρονημάτων: Ἡ Συλλογικὴ Ἠγεσία εἶναι προσανατολισμένη στὴν «ἀριστερά». Στους «κεντρώους» συναδέλφους: Ὁ Καραπάνος εἶχε φιλίαν μετ' ἀνεργάτες τοῦ Καραμανλῆ!! Νὰ καὶ γράμματα, νὰ καὶ φωτοτυπίες διαλέγετε καὶ παίρνετε) σᾶς κάνει τὸν κομματικὸ φίλον.

Καὶ λίγη ἐξυπρέπησι στὴν «ἀριστερά», πέρα ἀπὸ μερικά φρασσιολογικὰ κατὰλοισα τῆς παλαιᾶς σχολῆς: Ἡ Διοικησις τοῦ Συλλόγου θὰ... πᾶν μετ' αὐτῶν Μακρῆδες ἀπ' ὅπου... ἐξέκρινε(!). Θυμίζει φυσικὰ ἡ τελευταία περίπτωσι τῆς Μαριῶ τῆς παροιμίας πού φωνάζει τὶς ντροπῆς τῆς στῆ γειτόνισσα. Καὶ ἡ ἀπάντησι τῆς διοικησεως τοῦ Συλλόγου ἦταν αὐστηρὴ, κατηγορηματικὴ καὶ... ἀναπάντητη.

Ἄλλὰ ὁ «ἀπίστος» συναδελφικὸς κόσμος δὲν ἔκουσε τὴν «πολιτικὴν ἐνημέρωσι». Πίστεψε αὐτὸ πού πιστεύει ἡ Συλλογικὴ Ἠγεσία. Ὅτι ἐπὶ δὲν ὑπάρχουν γιὰ μᾶς κόμματα. Ὑπάρχει πολιτικὴ φιλεργατικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνεργατικὴ. Ἀγωνίζομαστε γιὰ τὴν πρώτην, καταπολεμοῦμε τὴν δεύτερη καὶ τοὺς φορεῖς τῆς, ὅποιοι κι' ἂν εἶναι, ὅπου κι' ἂν ἀνήκουν πολιτικά.

Καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἐψήφισε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά.

Ἄλλὰ ὁ «ἀπίστος» συναδελφικὸς κόσμος δὲν ἔκουσε τὴν «πολι

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

ΝΑ ΑΦΙΣΗ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο Διευθυντής Προσωπικού κ. Ίω. Παπαλέτσος έχει μία ιστορία στην Τράπεζα. Πρόεδρος του Συλλόγου σε μία πολυκύμαντη και ταραχώδη εποχή μπόρεσε στην διάρκεια της θητείας του και κράτησε όσο ήταν δυνατό τον Σύλλογο και την συνδικαλισμένη συναδελφική οικογένεια μακριά από το πνεύμα της μισαλλοδοξίας, σε επίπεδο ψυχραιμίας και αντικειμενικής λογικής και συναδελφικής αλληλεγγύης. Υποδντής της Διευθύνσεως περιουσίας Τραπεζής κατά την Χελμική περίοδο άρνήθηκε να εκτελέσει εντολή του τότε Διοικητού αντίθετη προς τα συμφέροντα της Τραπεζής και γι' αυτό του αφαιρέθηκε η θέση που κατείχε.

Ήταν αυτοί οι βασικοί λόγοι που το προσωπικό της Τραπεζής έχαιρτεσε την άνοδο του κ. Παπαλέτσου εις την θέση του Διευθυντού Προσωπικού.

Γι' αυτό τώρα οι εργαζόμενοι στην Τράπεζα δοκιμάζουν έκπληξη, θαθεία πικρία και απογοήτευση όταν, από την Διεύθυνση που αυτός προϊστάται έρχονται άρνητικές πληροφορίες ως προς τις θέσεις, προθέσεις και διαθέσεις ακόμη για την λύση των ζητημάτων του Προσωπικού.

Όταν και η μικρότερη Έμπορική Τράπεζα λαμβάνει μέτρα για ν' ανεδάσει το προσωπικό της είναι μεγάλη μερίωση για την Τράπεζα την δική μας και την Διεύθυνση Προσωπικού κυρίως να ακούονται τα περί αδυναμίας να δικαιωθή το Προσωπικό, πράγμα που σημαίνει να μην αποκτήσει τον συγχρονισμό Όργανισμό του.

Το Προσωπικό περιμένει και περιμένει από άνδρα με την παραπάνω ιστορία, να θέσει φραγμό σε πράξεις απαρράδες για την συναδελφική οικογένεια και να του λύσει το βασικό θέμα του Όργανισμού. Τον θέλει μεταρρυθμιστή, τον θέλει θαρραλέο ν' αντιμετώπιση την αλήθεια και δυνατό να επιβάλει το δικαίωμα και το σωστό, όπως ακριβώς αυτός το είδε τους πρώτους μήνες της αναλήψεως των καθηκόντων του.

Το να βαδίζει στην πραγματοποίηση αυτού του σκοπού θα είναι ή επιτυχία του.

Το να μπλεχτή στα γρανάζια της σκουριασμένης παλαιάς μηχανής που βρήκε και αντί να την εκκαθαρίσει να μάς εμφανίζει τα προϊόντα της, που ανοίγουν νέες πληγές, είναι και θα μείνει ή πιο μεγάλη αποτυχία του.

Ο κ. Παπαλέτσος φεύγει εις το τέλος του έτους συμπληρώνοντας την υπηρεσία του στην Τράπεζα.

Και δεν θα πρέπει να φύγει με την κληίδα της αποτυχίας.

Επιβλητική και μεγαλειώδης υπήρξε έφέτος ή συμμετοχή των εργαζομένων της Αθήνας και των άλλων πόλεων της χώρας, στον έορτασμό της Πρωτομαγιάς.

Στην 24ωρη άπεργία και τις πανεργατικές συγκεντρώσεις πήραν μέρος χιλιάδες εργατοϋπάλληλοι, οι οποίοι αξίωσαν την πλήρη άποκατάσταση των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών έλευθεριών, την αύξηση ήμερομισθίων, μισθών και συντάξεων, την κατάργηση των αντιδημοκρατικών και άντεργατικών νόμων.

Η σημαντικότερα και πλέον ένθουσιώδης εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα με συγκέντρωση στο θέατρο 'Ακρόπολι. Δεκάδες χιλιάδες εργατοϋπάλληλοι, κατέκλυσαν το θέατρο, όλόκληρο το τμήμα της οδού Ίπποκράτους μεταξύ Πανεπιστημίου και Ακαδημίας και τους γύρω χώρους. Η συγκέντρωση οργανώθηκε από την 'Ευρεία Δημοκρατική Συνδικαλιστική Συνεργασία' και άρχισε με σύντομο χαιρετισμό του κ. Μαυροκεφάλου, προέδρου του συλλόγου των υπαλλήλων Έμπορικής Τραπεζής.

Κατόπιν μίλησε ο γενικός γραμματέας του ίδιου συλλόγου κ. Γκούτσας, ο οποίος ανέλυσε τα αίτήματα των εργαζομένων και έτόνισε ότι ή έφευκτη Πρωτομαγιά αποτελεί άγωνιστικό ξεκίνημα για αύξηση άποδοχών 20 - 30%, έλευθερες συλλογικές συμβάσεις, έλευθερο δημοκρατικό συνέδριο της ΓΣΕΕ. Σε συνέχεια, ο

κ. Όρ. Χατζηβασιλείου ανέπτυξε το θέμα του εκδημοκρατισμού του συνδικαλιστικού κινήματος και ζήτησε να σταματήσουν οι παρεμβάσεις του Ίπουργού Έργασίας στον συνδικαλισμό.

Τελευταίος όμιλητής ήταν ο κ. Γ. Μαραγκοδάκης, γενικός γραμματέας των λογιστών, ο οποίος αναφέρθηκε στο θέμα της Κύπρου και του πλήρους εκδημοκρατισμού της πολιτικής και κοινωνικής ζωής της Χώρας. Η συγκέντρωση έληξε με χαιρετισμούς εκ μέρους αντιπροσώπων διαφόρων εργατοϋπαλληλικών οργανώσεων και την ανάγνωση των ψηφισμάτων.

Ανάλογες κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν στον Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Λάρισα, Χανιά, Σέρρες, Καβάλα, Άλεξανδρούπολη, Άγρίνιο, Λειβαδιά, Έλευσίνα κλπ. Σε όλες τις εκδηλώσεις της έφευκτης Πρωτομαγιάς, οι εργαζόμενοι διεκήρυσαν την άπόφασή τους να επιβάλουν τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος και την ίκανοποίηση των οικονομικών αιτημάτων τους και κατέδικασαν τις προσπάθειες έπαναφοράς των μακρικών μεθόδων στον συνδικαλισμό.

Η ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΟ ΤΥΠΕΤ

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙ ΤΟΥ Δ. Σ. ΣΕ ΣΩΜΑ

Την Τετάρτη 15η Άπριλίου έπραγματοποιήθη ή τακτική γενική συνέλευσι των μελών του Ταμείου ύγειας της Έθνικής Τραπεζής. Στη συνέλευσει το Διοικητικό Συμβούλιο διά του προέδρου του σδ. Ε. Μακρή πρόβη στην έκθεση των πεπραγμένων κατά τα έτη 1963 και 1964 και ανέπτυξε με διάφορα στοιχεία, πίνακες και αριθμούς τις προστάσεις του Δ. Συμβουλίου για την αναδιάρθρωσι και την πρόοδο του Τ.Υ.Π.Ε.Τ., καθώς και τους άγαντες τους όποιους ανέλαβε στο διάστημα της διετίας, έναντι των κινδύνων, οι οποίοι απείλησαν την αούτελεια του Ταμείου και την οικονομική του ύπόστασι, έξ αίτίας της γυνστής διαμάχης με τους Ιατρούς.

Ανεφέρθη στη συνεργασία με τα όμοιοιδή άσφαλιστικά Ταμεία των άλλων Τραπεζών, ή όποια υπήρξε έξαιρητικά γόνιμη και άποδοτική, με την όθμία της έννοπιώσεως των Ταμείων ύγειας και κατέληξε με την διαβεβαίωσι, ότι και κατά την νέα θητεία του το Δ.Σ. θα προσφέρει όλες τις δυνάμεις του για την προκοπή και την τελειοποίησι του ΤΥΠΕΤ.

Οι διάφοροι όμιλητές, οι όποιοι διαδέχθηκαν τον σδ. Μακρή, υπεγράμμισαν την άποδοτικότητα με την όποια εργάστηκε το άπερχόμενο Δ. Συμβούλιο και έξέφρασαν την πεποίθησι, ότι το έργο της έξυψώσεως του Τ.Υ.Π.Ε.Τ. και της ένόδου του σε επίπεδο ύποδειγματικού άσφαλιστικού όργανισμού θα συνεχισθή και κατά την προσεχή διετία.

Την έπομένη, 16ην Άπριλίου έγιναν οι άρχαιρεςιες, κατά τις όποιες έπανεξελέγη το μοναδικόν ψηφοδέλτιον του σδ. Εύ. Μακρή αποτελούμενον από τους συμβούλους σδ. Κ. Ίθακήσιον, Έμ. Παναγιώτπουλον, Κ. Γκάρων, Κ. Καραγιώργου, Άντων. Καττάκη, Αϊκ. Κόκοτα, Ί. Λίτινα και Π. Μαρρόπουλον.

Σημειωτέον ότι παρ' όλων ότι το ψηφοδέλτιον του σδ. Μακρή κατήλθε στις έλογές χωρίς αντίπαλον, ή συμμετοχή σ' αυτές υπήρξε σχεδόν

καθολική, 582 έψηφισαν για το Τ.Υ.Π.Ε.Τ. και 789 για το Τ.Α.Υ.. Το γεγονός άποτελεί μίαν έμπρακτη άπόδειξη της έμπιστοσύνης με την όποια περιβάλλουν τα μέλη του Τ.Υ.Π.Ε.Τ. το ψηφοδέλτιον του σδ. Μακρή και μίαν όφειλομένη αναγνώρισι για το έργο το όποιο επέτέλεσε.

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΤΥΠΕΤ ΕΙΣ ΣΩΜΑ

Άνακοινοϋται προς τα Μέλη, ότι οι έκλεγέντες κατά τας άρχαιρεςιες της 15ης Άπριλίου 1965 σύμβουλοι: α) του Ταμείου Άλληλοβοηθείας Έπαλληλων Έθνικής Τραπεζής και β) του Ταμείου Ύγειας Προσωπικού Έθνικής Τραπεζής συνήλθον εις πρώτην συνεδρίασιν την 16ην Άπριλίου έ. έ. και συνεκροτήθησαν εις Σώμα, ως ακόλουθος:

Διά το Ταμείον Άλληλοβοηθείας Έπαλληλων Έθνικής Τραπεζής: Πρόεδρος: κ. Εύάγγελος Μακρής Άντιπρόεδρος: κ. Έμμανουήλ Παναγιωτόπουλος, Διευθύνων Σύμβουλος: κ. Ίωσήφ Λίτινας, Σύμβουλοι: κ.κ. Κων/νος Ίθακήσιος, Αϊκατερίνη Κόκοτα, Κων/νος Καραγιώργου, Παναγιώτης Μακρόπουλος.

Διά το Ταμείον Ύγειας Προσωπικού Έθνικής Τραπεζής: Πρόεδρος: κ. Εύάγγελος Μακρής Άντιπρόεδρος κ. Κωνστ/νος Ίθακήσιος, Σύμβουλοι: κ.κ. Κων/νος Γκάρων, Άντώνιος Καττάκης, Κων/νος Ύραγαδόργου, Αϊκατερίνη Κόκοτα, Ίωσήφ Λίτινας, Παναγιώτης Μακρόπουλος, Έμμανουήλ Παναγιωτόπουλος.

Διευθυντής Τ.Υ.Π.Ε.Τ.: κ. Κωνσταντίνος Παταγεωργίου. Το Συμβούλιον εκφράζει προς άπαντας τους συναδέλφους τας θερμάς του εύχαριστίας διά την άναγέννησιν της προς αυτό έμπιστοσύνης των και ύπόσχεται όπως διαθήσει και πάλιν όλες τας δυνάμεις του διά την ολοκλήρωσιν του αναληφέντος έργου.

Το Δ. Συμβούλιον του Συλλόγου άπομαυρυνθέντων Ε. Τ. Ε.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου άπομαυρυνθέντων υπαλλήλων Ε.Τ.Ε. καθήρησθη σε σώμα ως έξης:

Πρόεδρος, Άθανάσιος Ν. Τσιούκας, άντιπρόεδρος, Ζαχ. Τσώνος, Γ. Γραμματέας, Άγγελος Περγλέκας, Ταμίας Άπόστ. Σκίζας και Γεώργ. Άδραάμ, Κων. Γιαννακόπουλος, Πέτρος Μπιτσιάκος, Ίωάν. Λειβάδης, Ν. Παυλόπουλος, Νικ. Γεωργίου, μέλη.

Το Δ. Συμβούλιον των Συνταξιούχων Ε. Τ. Ε.

Για την άνάδειξη του νέου Δ.Σ. του Συλλόγου Συνταξιούχων Ε.Τ.Ε. έγιναν στις 6 Άπριλίου άρχαιρεςιές από τις όποιες άνεδείχθησαν οι κατωτέρω:

Πρόεδρος: Κωστής Μελισσαρόπουλος. Άντιπρόεδροι: Χριστόδ. Οικονομόπουλος και Γεράσιμος Μοσχόπουλος. Γεν. Γραμματέας: Νικόλ. Παναγιωτέλλης. Άναπλ. Γεν. Γραμματέας: Άδαμαν-

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Κατόπιν της ύπό των Διοικήσεων των Τραπεζών συνεχίσεως της τακτικής της διαιωνίσεως του διαφορετικού ώραρίου των Έπαρχιακών Έποκαταστημάτων οι Σύλλογοι των κυριώτερων Έμπορικών Τραπεζών προήλθον εις την άπόφασιν της άπό κοινού επιδιώξεως λύσεως εις το έν λόγω θέμα.

Έν προκειμένω έπρογραμματίσθη σειρά ενεργειών, πρώτην εκδήλωσιν των όποιων άποτελεί ή κατωτέρω δημοσιευόμενη έπιστολή προς την Ένωσιν Έλληνικών Τραπεζών.

Οϊκοθεν νοείται ότι ή περαιτέρω παρελκυστική τακτική της μη έναρμονίσεως ως προς το σημείον τούτο των συνθηκών έργασίας Κέντρου και Έπαρχιών θα έχη ως τελικόν άποτέλεσμα την λήσιν ύπό των Συλλόγων μέτρων διά την δι' ίδίων δυνάμεων επιβολήν της έξομοίωσης. Εύχόμεθα να μη εύρεθώμεν εις την δυσάρεστον ταύτην θέσιν.

Προς την Ένωσιν Έλληνικών Τραπεζών Έν τ α υ θ α

Άξιότιμοι Κύριοι,

Έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ύμιν ότι το άπό μακρού ήδη χρόνου ύφιστάμενον καθεστώς διαφορετικής μεταχειρίσεως των έπαρχιακών συναδέλφων μας, έχει δημιουργηθή διά μέν τας εκπροσωπήσεις σοβαράτατον θέμα, διά δε τους συναδέλφους μας των έπαρχιών άίσθημα κατωτέρωτης και θαυτάτης της πικρίας λόγω της τούταυτης άνιστου μεταχειρίσεως.

Το προκείμενον την κατάστασιν ταύτην θέμα είναι το τις έφαρμογής διαφορετικού ώραρίου Κέντρου και Έπαρχίας.

Η άρισις της προκειμένης ανίσότητος σάς βεβαιώμεν ότι είναι άπλήως θέμα καλής θελήσεως και κατανοήσεως εκ μέρους Ύμων, διότι εκ της έφαρμογής ένιαου ώραρίου οδδώς θέλει διαταραχθή τόσο ή λειτουργία όσον και ή δραστηριότης των Τραπεζών εις την Έπαρχίαν.

Το θέμα συνίσταται εις το έξης: Είς τας Αθήνας και τον Πειραιά, έν μέρει δε και εις την Θεσσαλονίκη, ίσχύει από πολλών έτι η 39 ώρος έργασίμος έβδομάς, κατανοημένη εις έξ ίσα μέρη, ή άλλως, καθημερινή έργασία 6.30 ώρων - από 8 π.μ. μέχρι 2.30 μ.μ. Είς την έπαρχίαν όμως, εξακολουθεί να ίσχύη το ώρारीον των 7 ώρων ήμερησίως, το καθορισθέν έν έτι 1937, διά της Συλλογικής Συμβάσεως Έργασίας Άνωνύμων Έταιριών και Τραπεζών, ή άλλως ώρारीον 42 ώρων έβδομαδιαίας. Κατανέμεται δε τούτο ούχι όμοιομόρφως και κατ' ίσα μέρη βάσει των ήμερών της έβδομάδος άλλα άνάλογως «των τοπικών συνθηκών». Ούτω εις άλλας έπαρχίας ίσχύουν τέσσαρα έργασίμος άπογεύματα, εις άλλας τρία, δύο και έν.

Είς τας «τοπικές συνθήκας» αυτές, ως άντιλαμβάνεσθε, εύρίσκεται άφ' ένός ή αίτία του διαφορετικού ώραρίου από πόλεως εις πόλιν, άλλα και ή δυνατότης ρυθμίσεως του θέματος. Και διά να είμθεα πλέον συγκεκριμένοι, έρωτώμεν: Τι είναι αυτά αι τοπικά και συνθηκικά και ποίος τας ρυθμίζει; Καθ' ήμας το άνοιγμα και το κλείσιμον της τοπικής αγοράς και ή παρακολούθησις του ύπό των τοπικών ύποκαταστημάτων Τραπεζών κατά τας διαδέ-

σεις και άντιλήψεις των κ.κ. Διευθυντών αυτών.

Άλλά, ως μάς έπιτραπή να ύποστηρίξωμεν, ότι αι συνθήκαι της Έπαρχίας οδδώς ύπερούν των συνθηκών του Κέντρου.

Και ειδικώτερον. Το άνοιγμα και κλείσιμον της αγοράς γίνεται της ίδιας ώρας και ή μόνη διαφορά εύρίσκειται εις την έβδομαδιαία άπογευματινήν άνάπαυσιν (Τετάρτη εις την Έπαρχίαν, Σάββατον εις το Κέντρον).

Ός γίνεται φανερόν, αι «τοπικά συνθήκαι» εύθως άμέσως ύποχωρούν τ'πό της άναμφισβήτητου πραγματικότητος, του ένιαου τούτέστιν των συνθηκών της αγοράς καθ' άπασαν την Έλλάδα.

Πέραν τούτου δέον να σημειωθή, ότι τα 80% τούλάχιστον του Έμπορίου και της Βιομηχανίας είναι συγκεντρωμένα εις την περιούην Αθηνών, Πειραιώς και Θεσ/νίκης, όπου ίσχύει ή 39 ώρος έβδομαδιαία έργασία — ή έργασία της 8ης π.μ. μέχρι 14.30.

Συνεπώς, λογικώς τούλάχιστον, δέν είναι δυνατόν να δεχθί κανείς, ότι το περιορισμένον 20% πρέπει ύπερισχύει έναντι του 80%. Και λογικώς πάλιν, πρέπει, ότι ίσχύη διά το 80% να έφαρμοσθή και εις το ύπόλοιπον 20%.

Κατ' ακολουθίαν, έχομεν την γνώμην ότι δέν άπαιτείται περαιτέρω έπιχειρηματολογία διά να θεμελιωθή το δίκαιον αίτημα των συναδέλφων της Έπαρχίας περί έξομοίσεως των με τους συναδέλφους των του Κέντρου εις τον τομέα του ώραρίου. Ο κύριος όγκος των τραπεζικών εργασιών είναι εις το Κέντρον. Και αι Τράπεζαι εργάζονται ίκανοποιητικώτατα εις το Κέντρον.

Συνεπώς, ούδέν πρόκειται να μεταβληθί εάν και εις την Έπαρχίαν έφαρμοσθή το συνεχές, έξ 6 1/2 ώρων ήμερησίως, ώρारीον του Κέντρου. Όπως ή πολλαπλάσιως περισσότερο έμποροβιομηχανία του Κέντρου έχουν συνηθείς, γνωρίζουν πλέον, ότι θα συναλλαγούν με τας Τραπεζάς μόνον τας πρωινάς ώρας, ούτω και οι των Έπαρχιών θα συνηθίσουν να συναλλάσσονται μόνον την πρωίαν.

Άξιότιμοι Κύριοι, Έξ όσον άνωτέρω εξεθέσαμεν καταφαίνεται ότι το θέμα είναι άπολιεριστικό θέμα καλής θελήσεως εκ μέρους των Διοικήσεων των Τραπεζών. Όσον άφορά ήμας, δυνάμεθα από τούδε να σάς διαβεβαιώσωμεν, ότι όχι μόνον κάμψις εις τας έργασίας δέν πρόκειται να σημειωθή, άλλα τούναντιον οι συναδέλφοι μας θα έπιδείξουν μείζον ένδιαφέρον και εργατικότητα, ώστε να δυνάμεθα από τούδε να προβλέψωμεν περαιτέρω άνθισιν των εργασιών εις την Έπαρχίαν.

Βέβαιον διά την άναπαύκρυσιν, την όποιαν θα εύρη το παρόν παρ' ύμιν, παρακαλοϋμεν όπως μάς γνωρίσητε τας ύμετέρας έπ' αύτου άποφάσεις, δεχθίτε δε την έκφρασιν των καλλιτέρων προς ήμας αίσθημάτων.

Μετά Πλείστης Τιμής Διά τους Σύλλογους ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Τέως ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΙΟΝΙΚΗΣ - ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Οι Πρόεδροι Οϊ Γεν. Γραμματείς Υποβάλλεται:

Ύπουργείον Έργασίας με την θερμήν παράκλησιν της συμπαραστάσεως του Κοινοποιείται:

Όμοσπονδία Τραπεζοϋπαλληλικών Όργανώσεων Έλλάδος.

Η ΥΠΑΓΩΓΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΣΕ ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΤΟΥ

Ό εργοδότης δέν δικαιούται να προβή σε άμεση ή έμμεση άντισυμβατική ένεργεια, από την όποιαν θα θιγεται ή προσωπικότης του μισθωτού. Διότι, κατά την ισχύουσα νομοθεσία, ο μόν μισθωτός δικαιούται να παρέχη την συμπφωνημένην έργασία, ο δε εργοδότης ύποχρεούται να την δέχεται κατά τους όρους της μεταξύ τους συμβάσεως, έντός όμως των πλαισίων τα όποια όροθετοϋν ή καλή πίστις και τα συναλλακτικά ήθη.

Τούτο έδέχθη ο Άρειος Πάγος με την άπ' αριθ. 707/63 άπόφασί του. Κατά την άπόφασιν αύτή επί ύπαλλήλων έπιχειρησίων στις όποιες ίσχύει βαθμολογική κατάταξι του προσωπικού, προσβολήν κατά της προσωπικότητος των ύπαλλήλων άποτελεί και ή τοποθέτησις ύπό τας διαταγάς έτέρου, κατωτέρου βαθμού, ή άνάθεσις ύπηρεσίας ή όποια προσιδιάζει σε ύπάλληλο όμοίως κατωτέρου βαθμού. Στις περιπτώσεις αυτές ο ύπάλληλος δικαιούται να άπόσχη της προσφερομένης, άλλα διατηρών άπαιτήσι επί του μισθού του, έφ' όσον χρόνον ο εργοδότης δέν δέχεται την προσφορά των ύπηρεσιών του, στην προσήκουσαν στον βαθμό και την θέσιν του έργασίας.

τία Βούλγαρη. Ταμίας: Παναγιώτης Λιώκης Σύμβουλοι: Γεώργιος Βαράνος, Χρήστος Ζάχος, Νικ. Ζουμπουλίδης, Έμμανουήλ Κελαϊδής, Όρέτης Παπαδόπουλος.

Η Άνώνυμος Τουριστική και Ξενοδοχειακή Έταιρία (ΑΣΤΗΡ) στην έπιθυμία της να έξυπηρετήση τους ύπαλλήλους της μητρος Έταιρίας ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ και διευκολύνη τον παραθερισμό αυτών και των οικογενειών τους, παρέχει:

- α) Έκπτωσι 25 ο/ο στις τιμές (καμπανών) της ΑΚΤΗΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ καθ' όλο το 1965 εκτός της περιόδου 20 Ίουνίου έως 20 Σεπτεμβρίου.
β) Έκπτωσιν 25 ο/ο στις τιμές δωματίων των Ξενοδοχειακών μονάδων: Ξενοδοχείο «ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ» και «ΘΕΡΜΑΙ» στην Ρόδο Ξενοδοχεία «ΑΣΤΗΡ», στην Κέρκυρα και το Ήράκλειο καθ' όλο το 1965 εκτός της περιόδου 20 Ίουνίου έως 30 Σεπτεμβρίου.
γ) Έκπτωσιν 25 ο/ο στις τιμές δωματίων των Ξενοδοχειακών μονάδων Καμένων Βούρλων: ΓΑΛΗΝΗ ΡΑΔΙΟΝ, ΘΡΟΝΙΟΝ, ΦΛΟΙΣΤΟΣ καθ' όλο το έτος 1965 εκτός των μηνών Αύγουστου και Σεπτεμβρίου.
δ) Έκπτωσιν 20 ο/ο στις τιμές δωματίων και τροφής των μονάδων: ΕΛΑΦΟΣ και ΕΛΑΦΙΝΑ στην Ρόδο καθ' όλην την διάρκεια του θέρου 1965.

Προς διευκολύνειν των διευθύνσεων των άνω Ξενοδοχειακών μονάδων στην παροχήν της έκπτώσεως, παράκλησις όπως κάθε ύπάλληλος έχη μαζί του βεβαίωσι τοϋ προϊσταμένου του περιέχουσαν τα κάτωθι στοιχεία:

- α) Ύπηρεσία στην όποια άνήκει
β) Τα μέλη της οικογενείας του εκ τόν, συνοδεύουν, όνομαστικώς, δεδομένου ότι ή έκπτωσης αύτή επεκτείνεται μόνον διά τ' άποδεδειγμένως παρά του ύπαλλήλου προστατευόμενα μέλη της οικογενείας του.